

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1425/2006

z dnia 25 września 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA**

- (1) W dniu 30 czerwca 2005 r. Komisja, na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, ogłosiła w drodze zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Malezji i Tajlandii („kraje, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 17 maja 2005 r. przez 29 wspólnotowych producentów worków i toreb plastikowych, reprezentujących znaczącą część (w tym przypadku powyżej 25 %) całkowitej wspólnotowej produkcji worków i toreb plastikowych. Skarga zawierała dowody na stosowanie dumpingu omawianego produktu oraz na zaistnienie w jego wyniku istotnej szkody, uznano zatem, że wszczęcie postępowania jest w wystarczający sposób uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 159 z 30.6.2005, str. 19.

2. STRONY OBJĘTE POSTĘPOWANIEM

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania wspólnotowych producentów wnoszących skargę, ich stowarzyszenie, innych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców i użytkowników, jak również zainteresowane stowarzyszenia użytkowników oraz przedstawicieli krajów wywozu. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Ze względu na dużą liczbę znanych producentów eksportujących w ChRL, Malezji i Tajlandii, jak również dużą liczbę znanych producentów i importerów wspólnotowych, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, w celu określenia dumpingu i szkody przewidziano kontrole wrywkowe (szczegółowe informacje dotyczące kontroli wrywkowych znajdują się poniżej).
- (5) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym z ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym i władzom ChRL formularze wniosków. Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego o MET wystąpiło 108 przedsiębiorstw i grup. Wszystkie przedsiębiorstwa i grupy złożyły wnioski o IT na wypadek gdyby w wyniku dochodzenia ustalono, że nie spełniają one warunków MET. Trzy przedsiębiorstwa złożyły tylko wniosek o IT.
- (6) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od stron wybranych do kontroli wrywkowych eksporterów, importerów i przemysłu wspólnotowego, a także od dwóch wspólnotowych sprzedawców detalicznych.
- (7) Szereg stron przedstawiło swoje opinie na piśmie. Wszystkim stronom, które w wyznaczonym terminie zgłosiły wniosek wraz z uzasadnieniem, zapewniono możliwość przesłuchania.

- (8) Komisja zebrała i sprawdziła wszystkie informacje, które uważała za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody i interesu Wspólnoty, oraz odbyła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci wspólnotowi:

- SP Metal, Paryż, Francja i powiązane z nim przedsiębiorstwa SP Metal Biel, Zaragoza, Hiszpania i Jet Sac SA, Auchel, Francja
- Groupe Barbier SA, Ste Sigolene, Francja
- Plasticos Romero SA, Murcia, Hiszpania
- Plasbel SA, Murcia, Hiszpania
- Alplast SA, Ste Marie aux Mines, Francja

Niepowiązani importerzy ze Wspólnoty:

- FIPP GmbH & Co KG i powiązane z nim przedsiębiorstwo DEISS GmbH & Co KG, Hamburg, Niemcy

Producenci eksportujący i powiązane przedsiębiorstwa w państwach eksportujących:

ChRL

- Cedo Shanghai Ltd, Szanghaj
- Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen
- Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou
- Suzhou Guoxin Group Co., Ltd., Taicang
- Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. i Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi
- Zhongshan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan
- Weifang Lefu Plastic Products Co., Ltd., Weifang
- Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai
- Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. i Shanghai Sunway Polysell Ltd., Szanghaj
- Nantong Huasheng Plastic Products Co., Ltd., Nantong

Malezja

- Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru
- Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam

- Hond Tat Industries S/B, Klang
 - Plastic V S/B, Klang
 - Poly Carrier Industries S/B, Klang
 - Sido Bangun S/B, Negri Sembilan
- Tajlandia
- King Pac Industrial Company Limited, Chonburi
 - Multibax Public Co., Ltd., Chonburi
 - Naraipak Co., Ltd., Bangkok
 - Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok
 - Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakornpathorn

Powiązani importerzy we Wspólnocie:

- Cedo Limited UK, Telford, Zjednoczone Królestwo
- Cedo GmbH, Mönchengladbach, Niemcy
- Europackaging plc, Birmingham, Zjednoczone Królestwo
- 3S's Limited, Upton-upon-Severn, Zjednoczone Królestwo
- Kordis Limited and Kordis BV, Stratford-upon-Avon, Zjednoczone Królestwo

3. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (9) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 marca 2005 r. („okres badany”).

B. KONTROLE WYRYWKOWE

1. KONTROLA WYRYWKOWA PRODUCENTÓW EKSPORTUJĄCYCH W CHRL, MALEZJI I W TAJLANDII

- (10) Jak stwierdzono powyżej, ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL, Malezji i Tajlandii w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, zaproponowano przeprowadzenie kontroli wyrywkowych.

- (11) Aby Komisja mogła ustalić, czy potrzebne są kontrole wrywkowe, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, producentów eksportujących wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia oraz do podania podstawowych informacji dotyczących wielkości sprzedaży eksportowej i krajowej, a także nazw i działalności wszystkich przedsiębiorstw z nimi powiązanych uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Skonsultowano się również z władzami ChRL, Malesji i Tajlandii.
- (12) W ustalonym terminie zgłosiło się i przekazało wymagane informacje 108 przedsiębiorstw i grup z ChRL, 36 przedsiębiorstw z Malesji i 17 z Tajlandii. Jednak tylko 104 przedsiębiorstwa i grupy z ChRL, 31 przedsiębiorstw z Malesji i 14 z Tajlandii przekazało dane dotyczące wywozu do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem.
- (13) Producenci eksportujący, którzy w okresie objętym dochodzeniem dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty i wyrazili chęć uczestniczenia w kontroli wrywkowej, zostali uznani za przedsiębiorstwa współpracujące i uwzględnieni przy doborze próby.
- (14) Współpracujący producenci eksportujący stanowili około 95 % całkowitego wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Wspólnoty, 96 % całkowitego wywozu z Malesji i 88 % całkowitego wywozu z Tajlandii.
- (15) Pozostałe przedsiębiorstwa to przedsiębiorstwa handlowe lub producenci eksportujący, którzy w okresie objętym dochodzeniem nie prowadzili wywozu do Wspólnoty. W związku z tym dla tych przedsiębiorstw margines dumpingu nie będzie określany.
- (16) Producenci eksportujący, którzy nie ujawnili się we wspomnianym okresie, zostali uznani za niewspółpracujących w dochodzeniu.
- (17) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby brano pod uwagę następujące kryteria: wielkość producenta eksportującego w odniesieniu do sprzedaży eksportowej do Wspólnoty, jak również wielkość producenta eksportującego w odniesieniu do sprzedaży krajowej. Stwierdzono, że z podanych poniżej przyczyn do próby należy włączyć wystarczającą liczbę przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż na rynku krajowym. W związku z tym próbą objęto pewną liczbę ważniejszych przedsiębiorstw eksportujących, których sprzedaż krajowa była reprezentatywna.
- (18) Na tej podstawie Komisja pierwotnie objęła próbą dziesięciu producentów eksportujących z ChRL, sześciu producentów eksportujących z Malesji i sześciu z Tajlandii. Wybrane przedsiębiorstwa stanowiły odpowiednio ok. 52 %, 62 % i 71 % wywozu omawianego produktu do Wspólnoty z ChRL, Malesji i Tajlandii.
- (19) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego współpracujący producenci eksportujący i władze krajów, których dotyczy postępowanie, otrzymały możliwość przedstawienia uwag na temat doboru próby.
- (20) Szereg eksporterów z Chin twierdziło, że należało ich objąć próbą ze względu na szczególne okoliczności związane z ich przedsiębiorstwami, takie jak: typy produktów, model biznesowy, struktura kosztów lub powiązanie z grupami mającymi siedzibę w Hongkongu lub w UE. Jednak rozporządzenie podstawowe nie wymaga, aby próba odzwierciedlała wszystkie powyższe czynniki, co więcej, dobór takiej próby byłby niepraktyczny ze względu na ilość informacji i czas, który można było przeznaczyć na dobór próby. Ponadto rozporządzenie podstawowe pozwala na ograniczenie dochodzenia do największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie.
- (21) Jeden chiński eksporter twierdził, że zgodnie z porozumieniem antydumpingowym WTO („ADA”) Komisja powinna była wybrać tych eksporterów, których sprzedaż eksportowa do Wspólnoty jest największa, nie biorąc pod uwagę wielkości sprzedaży krajowej. Artykuł

- 6.10 ADA przewiduje m.in., że do próby mogą być wybrani eksporterzy na podstawie „największego odsetka wielkości wywozu z kraju będącego przedmiotem dochodzenia, który może zostać zbadany w odpowiedni sposób”. Powyższą interpretację art. 6.10 ADA należy odrzucić. Po pierwsze, art. 6.10 ADA w żaden sposób nie wyklucza objęcia próbą tych eksporterów, których sprzedaż na rynku krajowym jest reprezentatywna. Po drugie, celem doboru próby producentów eksportujących jest zgromadzenie jak największej ilości reprezentatywnych danych, na podstawie których obliczyć można margines dumpingu. Z tego względu, aby móc określić wartość normalną, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) i zysk zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego, do próby należy koniecznie włączyć przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż na rynku krajowym. Ustalenie wartości normalnej dla przedsiębiorstw, które, jak stwierdzono, spełniają kryteria MET, byłoby problematyczne w przypadku braku wystarczających informacji na temat SG&A i zysku. Największa reprezentatywna wielkość wywozu, która może zostać zbadana we właściwy sposób, powinna zatem uwzględniać także co najmniej wystarczającą liczbę przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem (IP). W rezultacie zgodnie z art. 6 ust. 10 ADA i art. 17 rozporządzenia podstawowego wybrane zostały wyłącznie główne przedsiębiorstwa eksportujące, mające również znaczący udział w sprzedaży na rynku krajowym.
- (22) W trakcie dochodzenia stwierdzono, że przedsiębiorstwo Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. i Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd. błędnie zadeklarowały znaczne wielkości wywozu omawianego produktu do WE, których w rzeczywistości nie wyprodukowały, lecz przetworzyły dla innych producentów eksportujących. Ze względu na niski poziom rzeczywistej sprzedaży wyprodukowanego przez nie omawianego produktu, przedsiębiorstwo to zostało wyłączone z próby obejmującej chińskie przedsiębiorstwa. Ponieważ jednak w przedsiębiorstwie tym już przeprowadzono kontrolę, zostanie ono zbadane indywidualnie.
- (23) Malezyjskie Stowarzyszenie Producentów Tworzyw Sztucznych (The Malaysian Plastics Manufacturers Association) zwróciło uwagę na fakt, że jedno z przedsiębiorstw nieobjętych próbą nie przekazało informacji na temat sprzedaży na rynku lokalnym plastikowych toreb od powiązanego przedsiębiorstwa i powinno być zostać objęte próbą. Ponieważ informację o tym błędzie w przekazanych danych otrzymano odpowiadnio wcześniej, Komisja zgodziła się na włączenie tego przedsiębiorstwa do próby, zastępując jedną z wcześniej wybranych firm o mniejszej sprzedaży eksportowej.
- (24) Kwestionariusze wysłano do 22 pierwotnie objętych próbą przedsiębiorstw; odpowiedzi od wszystkich przedsiębiorstw otrzymano w wyznaczonym terminie, wyjątkiem była jedna firma z Tajlandii, która została wybrana do próby, ale później zawiesiła działalność.
- (25) Ze względu na dużą liczbę zainteresowanych krajów i stron oraz ograniczenia czasowe Komisja stwierdziła, że mając na uwadze zastosowanie art. 9 ust. 6 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie obejmie badaniem indywidualnym żadnego z producentów eksportujących, gdyż byłoby to zbyt czasochłonne i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w odpowiednim terminie. Komisja poinformowała zatem wszystkich współpracujących producentów eksportujących, że nie zamierza przyjąć ewentualnych wniosków o objęcie postępowaniem indywidualnym. Ponadto żadnych takich wniosków nie otrzymano w terminie 40 dni określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (26) Należy zauważyć, że jedno z przedsiębiorstw nieobjętych próbą, ale współpracujących w dochodzeniu złożyło wniosek o zmianę nazwy z Jiangmen Xiefeng Plastic Co., Ltd. na Jiangmen Toptype Plastic Products Co., Ltd. Przedłożono dowody na to, że zmiana nazwy dotyczyła tego samego podmiotu prawnego, dlatego nie zmienił się status przedsiębiorstwa, jego struktura ani stosunki własnościowe. W związku z tym nazwa przedsiębiorstwa została zmieniona na nową w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- ## 2. WYRYWKOWE KONTROLE PRODUCENTÓW WSPÓLNOTOWYCH
- (27) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, zaproponowano przeprowadzenie kontroli wyrywkowych. W tym celu Komisja zwróciła się do producentów wspólnotowych o przedstawienie informacji dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego.

- (28) 34 producentów wspólnotowych zgłosiło się i przekazało informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Do próby wybrano ogółem pięć przedsiębiorstw (trzy we Francji i dwa w Hiszpanii), ponieważ ich reprezentatywna produkcja we Wspólnocie była największa (ok. 18 %) i mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skonsultowano się ze stowarzyszeniem producentów wspólnotowych, które nie zgłosiło sprzeciwu. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto pozostali skarżący producenci i producenci wspierający dochodzenie, których siedziby znajdują się w Belgii, Danii, Francji, Niemczech, Polsce, Portugalii, Hiszpanii i w Zjednoczonym Królestwie, przekazali w należyty sposób pewne dane ogólne potrzebne do analizy szkody.

3. KONTROLA WYRYWKOWA IMPORTERÓW

- (29) Ze względu na dużą liczbę importerów we Wspólnocie zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową. W tym celu Komisja zwróciła się do importerów o przedstawienie informacji dotyczących przywozu i sprzedaży produktu objętego postępowaniem.
- (30) Na podstawie otrzymanych informacji Komisja wybrała pięciu importerów w trzech państwach członkowskich: dwóch we Francji, jednego w Niemczech i dwóch w Zjednoczonym Królestwie. Skonsultowano się również z dwoma znanymi stowarzyszeniami importerów. Przywóz realizowany przez tych importerów stanowił najwyższą reprezentatywną wielkość sprzedaży znanych importerów wspólnotowych (około 9 %), którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Ostatecznie dwóch importerów podjęło współpracę i przesłało odpowiedzi na kwestionariusz.

4. UJAWNIECIE

- (31) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z ChRL i Tajlandii oraz zakończenie postępowania dotyczącego przywozu pochodzącego z Malezji. Stronom wyznaczono również okres, w którym mogły składać uwagi po ujawnieniu wymienionych istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nakłada się ostateczne środki.
- (32) Rozpatrzono ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w uzasadnionych przypadkach odpowiednio zmieniono ustalenia.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBONY

1. WSTĘP

- (33) Plastikowe worki i torby wykonane z polietylenu są zazwyczaj rozprowadzane przez punkty sprzedaży detalicznej wśród konsumentów, którzy stosują je do transportu zakupionych towarów, pakowania żywności lub do usuwania odpadów z gospodarstw domowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (34) Produktem objętym postępowaniem są plastikowe worki i torby, o wagowej zawartości polietylenu równej co najmniej 20 % i o grubości nieprzekraczającej 100 mikrometrów („plastikowe torby”), pochodzące z ChRL, Malezji i Tajlandii. Produkt objęty postępowaniem jest sklasyfikowany w ramach kodów CN ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 i ex 3923 29 90.
- (35) Plastikowe torby są produkowane z polimerów polietylenowych metodą wytłaczania ciągłej formy rękawa poprzez wtryskiwanie powietrza; kolejnym krokiem jest cięcie oraz, w zależności od przypadku, zgrzewanie, wykonywanie nadruków i przytwierdzanie uchwytów i/lub systemów zamykania. Torby mogą być wykonane z polietylenu różnej grubości, stosuje się także mieszanki polietylenu z innymi żywicami i dodatkami. Skład materiału ma wpływ na właściwości torby, takie jak wytrzymałość, trwałość i zdolność do degradacji, które mogą być konieczne w przypadku określonych zastosowań.

- (36) W trakcie dochodzenia władze ChRL oraz kilku importerów i eksporterów twierdziło, że zakres dochodzenia jest zbyt szeroki, ponieważ obejmuje takie artykuły, jak torby z uchwytem, worki na śmieci, torby izolacyjne, torby na owoce i jarzyny i inne, które rzekomo różnią się pod względem cech fizycznych, cen, kanałów sprzedaży, zastosowań końcowych i sposobu ich postrzegania przez klientów. W szczególności jeden eksporter i kilku importerów złożyło wnioski o wyłączenie z zakresu dochodzenia toreb strunowych (torby z polietylenu wyposażone w zamknięcie strunowe) ze względu na rzekome różnice w surowcu, procesie produkcyjnym, wyglądzie, zastosowaniu, dystrybucji, postrzeganiu przez klientów i w cenie. Inny importer zastosował podobną argumentację w odniesieniu do worków na pieniądze, które rzekomo posiadają pewne wyjątkowe cechy techniczne i fizyczne i są produkowane tylko przez ograniczoną liczbę przedsiębiorstw.

(37) Jeden malezyjski eksporter twierdził ponadto, że produkowane przez niego torby z uchwytem wyposażone w system dozowania, którego jedna właściwość została opatentowana, powinny być wyłączone z zakresu dochodzenia, ponieważ torby o takich właściwościach nie mogą być rzekomo produkowane przez przemysł wspólnotowy. Pomimo że dzięki tej właściwości produkt jest bardziej funkcjonalny od innych toreb z uchwytem, to jednak nie zmienia ona jego cech fizycznych w takim stopniu, który uzasadniałby traktowanie omawianych toreb jako osobnego produktu. W rzeczywistości mogą one być stosowane zamiennie z innymi torbami z uchwytami, wyposażonymi w podobne opatentowane systemy lub nie.

(38) Jakkolwiek uznaje się, że istnieją różne rodzaje toreb plastikowych przeznaczone do różnych zastosowań, w tym do celów wymienionych powyżej, dochodzenie wykazało, że wszystkie typy toreb plastikowych, włączając w to torby o pewnych opatentowanych właściwościach, mają te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne: są to w zasadzie elastyczne pojemniki wykonane z folii polietylenowej przeznaczone do pakowania i transportu towarów. Zastosowanie toreb plastikowych jest zawsze takie samo, chociaż pakowane lub transportowane „towary” mogą się od siebie różnić (mogą to być np. artykuły w sprzedaży detalicznej, środki spożywcze, odpady). W związku z tym należy zauważyć, że rozporządzenie podstawowe nie wymaga, aby przedmiotem dochodzenia były produkty pod każdym względem identyczne, np. biorąc pod uwagę proces produkcji, ceny, kanały sprzedaży, zastosowania końcowe i sposób ich postrzegania przez klientów. Wręcz przeciwnie – Komisja konsekwentnie stosuje zasadę, że wystarczającym warunkiem uznania kilku typów produktu za jeden produkt jest posiadanie przez te typy produktu takich samych podstawowych cech fizycznych, technicznych lub też chemicznych.

(39) W związku z powyższym do celów niniejszego dochodzenia przyjmuje się, że wszystkie typy toreb plastikowych objęte kodami CN ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 i ex 3923 29 90, pochodzące z ChRL, Malezji i Tajlandii, są uważane za jeden produkt.

3. PRODUKT PODOBNY

(40) Komisja ustaliła, że torby plastikowe produkowane i sprzedawane na rynkach krajowych w ChRL, Malezji (która posłużyła również jako kraj analogiczny) i w Tajlandii i te wywożone do krajów, których dotyczy postępowanie, do Wspólnoty i sprzedawane na jej obszarze, a także produkowane i sprzedawane na terenie Wspólnoty przez przemysł wspólnotowy, posiadają takie same cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz takie

samo zastosowanie. W związku z powyższym wszystkie one są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

D. DUMPING

1. OGÓLNA METODYKA

(41) Ustaloną poniżej ogólną metodykę zastosowano do wszystkich współpracujących producentów eksportujących z Malezji i Tajlandii, jak również do współpracujących producentów eksportujących z Chin, którym przyznano MET. Zatem przedstawione poniżej ustalenia dotyczące dumpingu dla każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, opisują jedynie elementy specyficzne dla każdego kraju wywozu.

1.1. Wartość normalna

(42) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja najpierw sprawdziła, czy w przypadku każdego producenta eksportującego sprzedaż krajowa produktu objętego postępowaniem klientom niezależnym była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży była równa 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty lub większa.

(43) Następnie Komisja ustaliła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa odnotowujące reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. Zastosowano następujące kryteria: rodzaj stosowanego surowca, wymiary, kolorystyka, nadruki, zamknięcie, rączki i prezentacja plastikowych toreb.

(44) Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego typu produktu klientom niezależnym na rynku krajowym w okresie dochodzenia była równa 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty porównywalnego typu produktu lub większa.

(45) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajową każdego typu produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych przez każde z przedsiębiorstw w każdym z krajów wywozu można było uznać za przeprowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono odsetek sprzedaży krajowej z zyskiem klientom niezależnym każdego typu wywożonego produktu na rynku krajowym w okresie dochodzenia.

- (46) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % wielkości sprzedaży ogółem danego typu, a średnia ważona cen tego typu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży krajowej ogółem tego typu, dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.
- (47) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła nie więcej niż 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu lub średnia ważona cena dla tego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % wielkości sprzedaży ogółem tego typu.
- (48) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu produktu stanowiła mniej niż 10 % wielkości sprzedaży ogółem tego typu produktu, uznano, że wielkość sprzedaży tego konkretnego typu produktu była niewystarczająca do tego, aby jego cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (49) W każdym przypadku, gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W tych przypadkach Komisja stosowała skonstruowaną wartość normalną, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Wartości normalne zostały skonstruowane poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego z eksporterów kosztów wytwarzania wywożonych typów produktów (w razie potrzeby odpowiednio dostosowanych) odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i odpowiedniej marży zysku.
- (51) We wszystkich przypadkach SG&A i zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.

1.2. Cena eksportowa

- (52) We wszystkich przypadkach, w których produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportowa ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.
- (53) W przypadku gdy sprzedaży eksportowej dokonano za pośrednictwem powiązanych importerów mających siedzibę we Wspólnocie, cena eksportowa została skonstruowana, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie ceny, po której przywiezione produkty zostały po raz pierwszy odsprzedane niezależnemu nabywcy, z właściwym uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz odpowiedniej marży dla SG&A i zysków. Do tego celu wykorzystano koszty własne SG&A powiązanych importerów. Marża zysku została ustalona na podstawie informacji udostępnionych od współpracujących niepowiązanych importerów.

1.3. Porównanie

- (54) Wartość normalną i cenę eksportową porównano na podstawie ceny *ex-factory*.
- (55) W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen. W przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych dochodzeniem, tam gdzie było to zasadne i usprawiedliwione, uwzględniono różnice w kosztach transportu, przewozu drogą morską, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i w kosztach dodatkowych, a także kosztach pakowania, kredytu i prowizji.

1.4. Marginesy dumpingu

- (56) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów ustaloną jak wyżej.
- (57) Marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, którzy ujawnili się zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, ale nie zostali objęci próbą, ustalono na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

- (58) Do celów ustalenia marginesów dumpingu Komisja konsekwentnie traktuje powiązanych producentów eksportujących lub producentów eksportujących należących do tej samej grupy jako jeden podmiot gospodarczy i ustala dla nich jednolity margines dumpingu. Powyższe podejście stosuje się przede wszystkim ze względu na fakt, że indywidualne marginesy dumpingu mogą stanowić zachętę do obchodzenia środków antydumpingowych, poprzez umożliwienie powiązanym producentom eksportującym dokonywania wywozu do Wspólnoty za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa, któremu przyznano najniższy margines dumpingu i ograniczając tym samym ich skuteczność.
- (59) Zgodnie z tą zasadą, powiązanych producentów eksportujących należących do tej samej grupy uznano za jedno przedsiębiorstwo i przyznano im jeden margines dumpingu, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu współpracujących producentów w danej grupie.
- (60) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Wspólnoty, przekazane przez współpracujących producentów eksportujących, porównano z odpowiednimi statystykami Eurostatu dotyczącymi przywozu.
- (61) Ze względu na fakt, że w przypadku Malezji i Tajlandii poziom współpracy był wysoki (wynosił ponad 85 %), uznano, że rezydualny margines dumpingu dla wszystkich niewspółpracujących producentów eksportujących w każdym z krajów, których dotyczy postępowanie, powinien zostać ustalony na poziomie najwyższego cła nałożonego na eksportera współpracującego.
- (62) Jeśli chodzi o Chiny, należy zauważyć, że chociaż ogólny poziom współpracy był wysoki, to trzech producentów eksportujących przekazało błędne lub wprowadzające w błąd informacje i, jak opisano poniżej, zostało w związku z tym uznanych za niewspółpracujących zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ trzy wymienione przedsiębiorstwa świadomie powstrzymały się od współpracy, rezydualny margines dumpingu dla wszystkich niewspółpracujących producentów w ChRL został oparty na dostępnych faktach. Uznano zatem, że rezydualny margines dumpingu powinien zostać określony na poziomie najwyższych ustalonych dla reprezentatywnych typów marginesów, nałożonych na współpracującego eksportera, któremu nie przyznano MET ani IT. Nic nie wskazywało na to, aby niewspółpracujący producenci eksportujący sprzedawali towary po niższych cenach dumpingowych.
- ## 2. MALEZJA
- ### 2.1. Wartość normalna
- (63) W ujęciu ogólnym reprezentatywna sprzedaż krajowa była prowadzona przez trzy przedsiębiorstwa. Ze względu na brak odpowiadających typów krajowych i eksportowych wartość normalna dla tych przedsiębiorstw musiała zostać skonstruowana zgodnie z opisaną wyżej metodyką. Również w przypadku trzech przedsiębiorstw, które nie prowadziły reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wartość normalna musiała zostać skonstruowana zgodnie z opisaną powyżej metodyką.
- (64) W przypadku trzech przedsiębiorstw, które prowadziły reprezentatywną sprzedaż krajową, w celu skonstruowania ich wartości normalnej zastosowano zysk uzyskany w zwykłym obrocie handlowym, a także krajowe koszty SG&A oparte na sprzedaży krajowej.
- (65) W przypadku trzech przedsiębiorstw, które nie prowadziły reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wielkość kosztów SG&A została określona na podstawie średniej SG&A trzech przedsiębiorstw, które prowadziły reprezentatywną sprzedaż krajową.
- (66) Ponieważ tylko w przypadku jednego eksportera z Malezji ogólna sprzedaż krajowa przynosiła zysk, w celu skonstruowania wartości normalnej dla trzech przedsiębiorstw, które nie prowadziły sprzedaży krajowej zastosowano, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit c) rozporządzenia podstawowego, średni poziom zysku osiąganego ze sprzedaży krajowej tej samej ogólnej kategorii produktów, wynoszący 5,5 %.
- ### 2.2. Cena eksportowa
- (67) Sześciu producentów eksportujących dokonywało sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio niezależnym klientom lub poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe zlokalizowane we Wspólnocie lub w Indonezji. W przypadku gdy sprzedaż eksportowa była dokonywana za pośrednictwem powiązanych importerów z siedzibą we Wspólnocie, cena eksportowa była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 48 powyżej.

2.3. Porównanie

- (68) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works*, jak opisano w motywie 54 i 55 powyżej, z dostosowaniami w odpowiednich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (69) W przypadku sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem Indonezji uwzględniono dostosowanie w wysokości 3,3 % związane z kosztami przewozu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Kwota na przewóz została oparta na ponoszonych przed przedsiębiorstwo indonezyjskie kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych oraz marży zysku w wysokości 3 %. Ze względu na fakt, że na zysk indonezyjskiego przedsiębiorstwa miała wpływ sprzedaż między powiązаныmi przedsiębiorstwami, 3-procentową marżę zysku określono na podstawie marży zysku uzyskiwanej przez niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe.
- (70) Inny eksporter twierdził, że jego cena sprzedaży we Wspólnocie powinna zostać dostosowana, aby uwzględnić fakt, że najnowsza umowa z klientem końcowym (podpisana po OD) pozwala na podniesienie ceny, rzekomo w celu zrekompensowania eksporterowi strat poniesionych w OD w związku ze wzrostem cen surowców. Dostosowanie to nie może zostać przyznane, ponieważ cena nie była dostosowywana w OD i nie ma dowodów na związek między nową umową a zmianą kosztów w przeszłości.

2.4. Marginesy dumpingu

- (71) Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed oceniem są następujące:

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru	0 %
— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam	0 %
— Hond Tat Industries S/B, Klang	4,0 %
— Plastic V S/B, Klang	0 %
— Poly Carrier Industries S/B, Klang	0 %
— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan	9,1 %
— Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą	7,3 %
— Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,1 %

- (72) Komisja zbadała, czy w przypadku Malezji można udowodnić, że poziom dumpingu dla całego kraju prze-

kraczał poziom 2 % *de minimis*, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Uznano, że aby oszacować poziom dumpingu przedsiębiorstw nieobjętych próbą, należy dokonać ekstrapolacji wyników kontroli wyrwykowej, w tym przedsiębiorstw, w przypadku których nie stwierdzono występowania dumpingu. Wielkość dumpingu w próbie, wyrażona jako odsetek wartości cif wywozu przedsiębiorstw objętych próbą była mniejsza niż 2 %. W związku z tym ogólny margines dumpingu ustalony dla Malezji był niższy od poziomu *de minimis*. W tej sytuacji postępowanie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Malezji powinno zostać zakończone, a cło nie powinno być nakładane.

- (73) Przemysł wspólnotowy twierdził, że art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie przewiduje możliwości określenia marginesu dumpingu *de minimis* dla całego kraju.
- (74) Interpretacja ta została odrzucona przez Komisję. Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jasno stwierdza, że postępowanie antydumpingowe powinno zostać zakończone w przypadku stwierdzenia, że margines dumpingu jest mniejszy niż 2 %. Postępowanie wszczęte przeciwko danemu krajowi odnosi się wyraźnie do marginesu dla całego kraju.
- (75) Przemysł wspólnotowy twierdził również, że zgodnie z art. 9 ust. 6 obliczając cło antydumpingowe mające zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą należy pominąć margines zerowy i *de minimis*. Artykuł ten ustanawia jednak wyłącznie maksymalne cło mające zastosowanie do tych producentów eksportujących w przypadku zastosowania ceł. Ponieważ malezyjscy producenci eksportujący stwierdzili, że dumping stanowił tylko niewielką część wywozu z Malezji ogółem, uznano, iż jak wspomniano w motywie 72 powyżej, jako podstawy do obliczeń dla całego kraju należy użyć ekstrapolowanych wyników całej próby.

3. Tajlandia

3.1. Wartość normalna

- (76) W ujęciu ogólnym reprezentatywna sprzedaż krajowa była prowadzona przez trzy przedsiębiorstwa. Jednak ze względu na brak odpowiadających typów krajowych i eksportowych wartość normalna musiała zostać skonstruowana zgodnie z opisaną powyżej metodyką. Również w przypadku przedsiębiorstw, które nie prowadziły reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wartość normalna musiała zostać skonstruowana zgodnie z opisaną powyżej metodyką.

(77) W przypadku trzech wymienionych przedsiębiorstw zastosowano krajowe koszty SG&A obliczone na podstawie ich własnej sprzedaży krajowej. W przypadku dwóch przedsiębiorstw, które nie prowadziły reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wielkość kosztów SG&A została określona na podstawie średniej kosztów SG&A trzech przedsiębiorstw, które prowadziły reprezentatywną sprzedaż krajową.

(78) W przypadku dwóch przedsiębiorstw, które prowadziły reprezentatywną sprzedaż krajową, zastosowano zysk osiągnięty w zwykłym obrocie handlowym. W przypadku trzeciego przedsiębiorstwa prowadzącego reprezentatywną sprzedaż krajową nie można było zastosować jego własnego zysku, ponieważ w zwykłym obrocie handlowym dokonano mniej niż 10 % sprzedaży.

(79) Ponieważ tylko w przypadku jednego tajlandzkiego eksportera ogólna sprzedaż krajowa przynosiła zysk, w celu skonstruowania wartości normalnej dla dwóch przedsiębiorstw, które nie prowadziły sprzedaży krajowej i dla jednego przedsiębiorstwa, którego sprzedaż krajowa była mniejsza niż 10 %, zastosowano, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit c) rozporządzenia podstawowego, odpowiednią marżę zysku osiąganego ze sprzedaży krajowej tej samej ogólnej kategorii produktów.

3.2. Cena eksportowa

(80) Wywóz towarów przez pięciu współpracujących producentów eksportujących był skierowany bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie. Ceny eksportowe określono zatem na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Porównanie

(81) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works*, jak opisano powyżej, z dostosowaniami w odpowiednich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Marginesy dumpingu

(82) Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocłeniami są następujące:

— King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi i Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %
— Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %
— Naraipak Co., Ltd. i Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %
— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %
— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %
— Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą	7,9 %
— Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,3 %

4. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

4.1. Traktowanie na zasadach rynkowych (MET) i traktowanie indywidualne

(83) W dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalna jest ustalana zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) akapity 1–6 rozporządzenia podstawowego dla tych producentów eksportujących, którzy, jak stwierdzono, spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c). Kryteria te przedstawiono poniżej w skróconej formie wyłącznie dla celów informacyjnych:

- 1) decyzje handlowe są podejmowane, a koszty ponoszone z uwzględnieniem uwarunkowań rynkowych i bez znaczącej ingerencji ze strony państwa;
- 2) zapisy księgowe są poddawane niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości i są stosowane do wszystkich celów;
- 3) nie występują poważne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
- 4) przepisy dotyczące upadłości i własności zapewniają pewność i stabilność prawną; oraz
- 5) operacje wymiany walut są przeprowadzane po kursie rynkowym.

(84) Spośród współpracujących producentów eksportujących w ChRL, których objęcie próbą było rozważane, 108 złożyło wnioski o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odpowiedziało w wyznaczonym terminie na pytania zawarte w formularzu wniosku o MET przeznaczonym dla

- producentów eksportujących. Trzy przedsiębiorstwa złożyły wyłącznie wnioszek o traktowanie indywidualne i zgodnie z wymaganiami odpowiedziały na część pytań zawartych we wniosku o MET. W przypadku dziesięciu zbadanych przedsiębiorstw Komisja zebrała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła wszystkie dane podane we wnioskach o MET w siedzibie przedsiębiorstw objętych postępowaniem.
- (85) Stwierdzono, że siedmiu z dziesięciu objętych dochodzeniem producentów eksportujących z Chin udowodniło, że spełniają kryteria art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i w związku z tym należy przyznać im MET; ustalono również, że jednemu producentowi eksportującemu nie należy przyznawać MET.
- (86) Ponadto w przypadku dwóch pozostałych chińskich producentów eksportujących objętych dochodzeniem i jednego nieobjętego próbą producenta eksportującego stwierdzono, że informacje podane przez nich były błędne i wprowadzające w błąd w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (87) Dwóch producentów eksportujących nie zadeklarowało wzajemnych powiązań w odpowiedziach na pytania zawarte w formularzach wniosków o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, ani w odpowiedziach na kwestionariusz antidumpingowy, a jeden z nich przedłożył sfałszowane dowody w celu częściowego ukrycia istniejących powiązań.
- (88) W tym kontekście należy zauważyć, że badanie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw spełnia warunki MET jako całość, jest stałą praktyką Komisji. Jest to konieczne w celu zapobieżenia dokonywaniu sprzedaży, w przypadku nałożenia środków, przez grupę przedsiębiorstw za pośrednictwem jednego powiązanego przedsiębiorstwa należącego do tej grupy, dla którego określono indywidualną stawkę cła i które jest objęte statusem gospodarki rynkowej. Dlatego w przypadku gdy spółka zależna lub inne powiązane przedsiębiorstwo jest producentem lub też sprzedawcą produktu objętego postępowaniem, wszystkie takie przedsiębiorstwa muszą być zgłaszane jako powiązane, aby zagwarantować, że w razie nałożenia środków otrzymają one jeden margines dumpingu. Ponadto wszystkie powiązane przedsiębiorstwa uczestniczące w produkcji lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem muszą przedłożyć odpowiedzi na formularz wniosku o MET, aby umożliwić zbadanie, czy spełniają one także kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Odpowiedzi na kwestionariusz udzielają również wszyscy powiązani producenci.
- (89) W omawianym przypadku, pomimo że oba przedsiębiorstwa indywidualnie spełniły obowiązki przedłożenia formularza wniosku o MET, to starały się one ukryć fakt istnienia między nimi powiązań. Ponieważ powiązania nie ujawniono, jedno z przedsiębiorstw powiązanych nie zostało zbadane łącznie z tym, które zostało objęte próbą, co stałoby się w normalnej sytuacji. Informacje przekazane Komisji nie pozwoliły zatem na objęcie wszystkich powiązanych przedsiębiorstw w grupie należytych dochodzeniem. W rezultacie uniemożliwiło to stwierdzenie, czy grupa jako całość spełnia warunki MET.
- (90) W związku z tym uznano, że zarówno objęty dochodzeniem producent eksportujący, jak i powiązane z nim przedsiębiorstwo będące producentem biorącym udział w produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem są niewspółpracującymi producentami eksportującymi.
- (91) W przypadku pozostałego przedsiębiorstwa stwierdzono istnienie dowodów na to, że w odpowiedzi na kwestionariusz świadomie podało ono błędne informacje dotyczące sprzedaży eksportowej, a w czasie wizyty weryfikacyjnej przedłożyło sfałszowane faktury wywozowe, jak opisano poniżej w motywie 112. Stwierdzono, że ponieważ przedsiębiorstwo to zostało uznane za eksportera niewspółpracującego, to rozpatrywanie jego wniosku o MET byłoby niewłaściwe, ponieważ w obecnej sytuacji obliczenia indywidualnego marginesu dla tego przedsiębiorstwa nie jest możliwe.
- (92) Producenci eksportujący i przemysł wspólnotowy mieli możliwość przedstawienia swoich uwag dotyczących powyższych ustaleń.
- (93) Chiński producent eksportujący, o którym mowa w motywie 85, nie był w stanie udowodnić, że spełnia wymienione powyżej kryteria 1, 2 i 3 i w związku z tym odmówiono przyznania mu MET. Dochodzenie dotyczące tego przedsiębiorstwa i przedsiębiorstw z nim powiązanych wykazało, że częścią tej grupy są dwa podmioty produkujące – przedsiębiorstwo chińskie i chiński oddział spółki dominującej z siedzibą w Hongkongu. Przedsiębiorstwo nie było w stanie udowodnić, że zarząd tego oddziału nie znajduje się pod wpływem władz ChRL. Ponadto w zezwoleniu na prowadzenie działalności chińskiego producenta stwierdza się, że określona część produkcji powinna zostać wywieziona. Przedsiębiorstwo twierdziło, że mogłoby otrzymać od władz lokalnych zezwolenie na sprzedaż krajową, tzn. otrzymać zezwolenie na prowadzenie działalności bez ograniczeń. Nie było ono jednak w stanie poprzeć tego stwierdzenia dowodami, nie wystąpiło o usunięcie tego oczywistego ograniczenia ze

swojego zezwolenia na prowadzenie działalności ani nie zmieniło swojego statutu, w którym również znajdował się wspomniany wymóg. W związku z powyższym stwierdza się, że przedsiębiorstwo nie przedstawiło wystarczających dowodów na to, że może prowadzić sprzedaż w sposób wolny, elastyczny i zgodny z tendencjami na rynku, z czym wiąże się możliwość sprzedaży na rynku krajowym. Ograniczenie to jest skutkiem poważnej ingerencji państwa, która polega na wydawaniu zezwoleń na prowadzenie działalności ograniczających zakres działań danego przedsiębiorstwa do rynku wywozu.

(94) W związku z powyższym odrzucono również wniosek przedsiębiorstwa o traktowanie indywidualne („IT”), ponieważ przedsiębiorstwo to nie spełniło kryterium określonego w art. 9 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym ceny eksportowe i ilości mają być określone swobodnie.

(95) Jeśli chodzi o kryterium 2, to biorąc pod uwagę, że oddział spółki dominującej z siedzibą w Hongkongu działa na zasadzie kasowej, uznaje się, że jego rachunkowość nie jest zgodna z zasadą rachunkowości memoriałowej, określoną w międzynarodowych standardach rachunkowości (IAS). Ponadto fakt, iż działalność oddziału nie jest oddzielona od działalności drugiego producenta, poddaje w wątpliwość rzetelność rachunkowości, w szczególności w odniesieniu do kosztów ponoszonych przez oba podmioty. Z tego względu nie można uznać, że spełnione zostało drugie kryterium, na podstawie którego przyznaje się MET.

(96) Przedsiębiorstwo nie przedstawiło w jasny sposób, jak doszło do nabycia prawa do użytkowania ziemi i budynku fabrycznego tego oddziału, ani nie poinformowało, czy podlega on amortyzacji. W związku z tym nie można uznać, że spełnione zostało trzecie kryterium, na podstawie którego przyznaje się MET, ponieważ przedsiębiorstwo nie udowodniło, że nie zaistniało przeniesienie zniekształceń z systemów gospodarki nierynkowej w odniesieniu do prawa użytkowania ziemi i nabycia budynków fabrycznych.

(97) Zezwolenie na prowadzenie działalności i statut innego producenta eksportującego zawierały postanowienie, że cała produkcja tego przedsiębiorstwa ma być wywożona. Oznacza to, że przedsiębiorstwo podlegało w OD

obowiązkowi wywozu i w związku z tym Komisja początkowo uznała, że nie mogło ono podejmować decyzji biznesowych w swobodny sposób, w odpowiedzi na sygnały rynkowe, a co za tym idzie, nie spełniło pierwszego kryterium MET. Przedsiębiorstwo to przedstawiło jednak dowody, że ograniczenia te zostały usunięte w marcu 2006 r. Przedsiębiorstwo uzasadniło również podjęcie decyzji o nieprowadzeniu sprzedaży na rynku krajowym do OD włącznie, przedstawiając dowody na to, że decyzja ta została podjęta wyłącznie ze względu na sytuację przedsiębiorstwa i jego perspektywy handlowe, a co za tym idzie, że pomimo wymogu sprzedaży eksportowej zawartego w zezwoleniu na prowadzenie działalności, przedsiębiorstwo to w rzeczywistości nie podlegało ingerencji państwa. Ponieważ zezwolenie na prowadzenie działalności tego przedsiębiorstwa nie zawiera już wymogu sprzedaży eksportowej oraz udowodniło ono w swoim wniosku, iż ograniczenie to było pozorne, ponieważ nie obowiązywało już w okresie przed jego usunięciem, uznaje się, że pierwsze kryterium MET zostało spełnione.

(98) Rząd ChRL i kilku eksporterów twierdziło, że Komisja podjęła decyzję w sprawie statusu MET wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą, nie rozpatrując wniosków o MET złożonych przez około 100 przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Twierdzili oni, że obowiązkiem Komisji jest indywidualne rozpatrzenie wniosków o MET, bez względu na to, czy dany eksporter jest objęty próbą czy nie.

(99) Po pierwsze, należy zauważyć, że w omawianym postępowaniu Komisja miała do czynienia z wyjątkowo dużą (przekraczającą 100) liczbą współpracujących eksporterów. W tej sytuacji Komisja musiała zapewnić przeprowadzenie dochodzenia przy użyciu dostępnych środków, w przepisowych ramach czasowych i w sposób nienaruszający norm oceny wniosków o MET.

(100) Zdaniem Komisji obowiązujący przepis dotyczący kontroli wrywkowej (art. 17 rozporządzenia podstawowego) w pełni uwzględnia sytuację przedsiębiorstw składających wnioski o MET. Z charakteru kontroli wrywkowej wynika wprost, że eksporterom w krajach o gospodarce rynkowej, jak i w krajach będących w okresie transformacji odmawia się przeprowadzenia indywidualnej oceny, a wnioski wyciągnięte na podstawie danej próby są rozszerzane na wszystkich eksporterów.

- (101) W art. 17 rozporządzenia podstawowego określono ogólną metodę postępowania w sytuacji, gdy ze względu na dużą liczbę zainteresowanych przedsiębiorstw badanie indywidualne nie jest możliwe, tzn. zastosowanie reprezentatywnej próby. Nie ma przyczyn, dla których metoda ta nie mogłaby być zastosowana w sytuacji, gdy w dużej grupie zainteresowanych przedsiębiorstw wysoki odsetek stanowią przedsiębiorstwa składające wniosek o MET.
- (102) Pytanie, czy przedsiębiorstwo objęte próbą złożyło wniosek o MET/IT i czy wniosek ten został rozpatrzony pozytywnie, ma charakter techniczny i odgrywa pewną rolę tylko w metodyce określania marginesu dumpingu. Ma ono wpływ wyłącznie na dane stosowane do obliczania dumpingu; w tym przypadku stosuje się dane własne przedsiębiorstwa lub dane dotyczące kraju analogicznego. Podobnie, jak w każdym innym przypadku, zastosowania kontroli wyrywkowej określa się średnią ważoną wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą, bez względu na to, jaką metodykę obliczania dumpingu zastosowano w przypadku każdego z przedsiębiorstw w wyniku oceny pod kątem przyznania MET lub IT. MET/IT nie powinny uniemożliwiać zastosowania zwykłych technik kontroli wyrywkowej.
- (103) Podstawowym uzasadnieniem dla zastosowania kontroli wyrywkowej jest wyważenie koniecznych działań administracyjnych w taki sposób, aby umożliwić przeprowadzenie oceny w odpowiednim czasie i przed upływem obowiązujących terminów przy zastosowaniu w największym możliwym zakresie analizy zindywidualizowanej. Liczba wniosków o MET w tym przypadku była tak duża, że indywidualne ich rozpatrywanie – stosowane czasami w podobnych przypadkach – było niemożliwe ze względów administracyjnych. Dlatego uznano, że średni ważony margines, obliczony dla wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z kryteriami określonymi w motywie 17, należy zastosować w taki sam sposób do wszystkich przedsiębiorstw nieobjętych próbą.
- (104) Przemysł wspólnotowy zakwestionował przyznanie MET pięciu spośród wyżej wymienionych przedsiębiorstw.
- (105) Przemysł wspólnotowy twierdził, że jedna z firm, której przyznano MET, jest powszechnie uważana za przedsiębiorstwo państwowe, a ponieważ do niedawna należała ona do jednej z największych państwowych grup handlowych, jest prawdopodobne, że nadal będzie czerpać korzyści z uprzywilejowanej pozycji względem władz chińskich i pozostawać pod ich wpływem. Przemysł wspólnotowy zwrócił również uwagę na fakt, że przeniesienie aktywów z wcześniejszego przedsiębiorstwa państwowego na rzecz obecnego przedsiębiorstwa może skutkować przeniesieniem zniekształceń z systemów gospodarki nierynkowej. Komisja zweryfikowała strukturę własności i kontroli w wymienionym przedsiębiorstwie i stwierdziła, że od 2002 r. było ono zarządzane przez prywatnych inwestorów, niepodlegających kontroli państwa. Komisja zbadała również przeniesienie aktywów z przedsiębiorstwa państwowego i stwierdziła, że zostało ono przeprowadzone na warunkach gospodarki rynkowej. Nie przedstawiono żadnego dowodu, który podważyłby te ustalenia. Przemysł wspólnotowy argumentował również, że przedsiębiorstwu nie należy przyznawać MET, ponieważ korzystało ono z dotacji wywozowej. Kwota i charakter tej dotacji nie stanowią jednak uzasadnienia dla odmowy przyznania MET.
- (106) W odniesieniu do innego przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, przemysł wspólnotowy stwierdził, że nie powinno to mieć miejsca, ponieważ wywożone przez tę firmę produkty są w większości produkowane w drodze umów o pracę nakładczą zawartych z wyżej wymienionym przedsiębiorstwem. Ponieważ jednak stwierdzono, że pierwsze z wspomnianych wyżej przedsiębiorstw spełnia kryteria MET, nie ma podstaw aby uznać, że przedsiębiorstwo, o którym mowa, nie spełnia kryteriów z powodu umów o pracę nakładczą.
- (107) Jeśli chodzi o trzecie przedsiębiorstwo, któremu przyznano MET, przemysł wspólnotowy stwierdził, że ponieważ wygeneruje ono zysk dopiero w przyszłości, nie jest możliwe, aby obecnie działało w warunkach gospodarki rynkowej. Komisja uznała jednak, że w fazie uruchamiania przedsiębiorstwa sytuacja ta jest normalna i zgodna z warunkami gospodarki rynkowej. Przemysł wspólnotowy twierdził również, że istnienie podczas OD wymogów dotyczących minimalnej wielkości wywozu zawartych w zezwoleniu na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa jest niezgodne z pierwszym kryterium MET. Komisja uważa jednak, że nie spowodowało to rzeczywistych ograniczeń w OD ze względów

opisanych poniżej. Po pierwsze, ograniczenie to zostało usunięte w zezwoleniu na prowadzenie działalności z 2005 r., a po drugie, odsetek sprzedaży eksportowej był zawsze znacząco wyższy od wartości progowych określonych w poprzednim zezwoleniu na prowadzenie działalności, co oznacza, że ograniczenie to już w tym momencie nie miało zastosowania. Ponadto przemysł wspólnotowy twierdził, że uwaga audytora dotycząca wyceny surowców przez wymienione trzecie przedsiębiorstwo oznacza, że księgowość firmy nie jest wiarygodna. Jednak zdaniem Komisji fakt, iż audytor przekazał swoją uwagę, a przedsiębiorstwo podjęło działania mające na celu poprawienie sytuacji, potwierdza, że jego księgowość podlega niezależnemu audytowi i jest wiarygodna.

- (108) W odniesieniu do czwartego przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, przemysł wspólnotowy twierdził, że państwo ingerowało w jego politykę zatrudnienia, ponieważ administracja lokalna zatwierdziła stosowaną umowę o pracę. Zatwierdzenie to odnosiło się jednak do struktury wzorcowej umowy, a nie do jej szczegółowych warunków. Z tego względu nie zostało to uznane za ingerencję państwa.
- (109) Wreszcie przemysł wspólnotowy zakwestionował przyznanie MET piątemu przedsiębiorstwu, ponieważ w jego statucie w OD znajdowało się postanowienie o tym, że cała produkcja powinna być wywożona. Przedsiębiorstwo to sprzedawało jednak produkt objęty postępowaniem na chińskim rynku krajowym zarówno przed, jak i w trakcie OD. W 2005 r. przedsiębiorstwo usunęło wszelkie ograniczenia ze swojego statutu i w związku z tym nie ma powodów do nieudzielenia MET.
- (110) Dwóch chińskich producentów eksportujących wymienionych w motywach 87–90, którzy zostali uznani za niewspółpracujących, sprzeciwiło się wnioskowi służb Komisji, które stwierdziły, że powinni być traktowani jako producenci niewspółpracujący i nie powinno im się przyznawać MET. Przedsiębiorstwa te nie podały jednak przekonującego wytłumaczenia lub argumentu, który podważyłby znane Komisji dowody zgromadzone w czasie wizyty weryfikacyjnej w siedzibie jednego z wymienionych przedsiębiorstw. W związku z tym potwierdzono, że w toku niniejszego postępowania powinny one być traktowane jako producenci niewspółpracujący i należy odmówić im przyznania MET.
- (111) Skonsultowano się z Komitetem Doradczym, a strony bezpośrednio zainteresowane zostały odpowiednio poinformowane. Najważniejsze argumenty przedstawione

przez eksporterów i przemysł wspólnotowy zostały omówione powyżej.

4.2. Brak współpracy przedsiębiorstw w dochodzeniu

- (112) Do Komisji wpłynęły różnego rodzaju zarzuty podważające wiarygodność informacji otrzymanych przez Komisję w trakcie wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie, o którym mowa w drugiej części motywu 86, a także danych zamieszczonych we wniosku o MET i w odpowiedzi na kwestionariusz przedłożonych przez wymienione przedsiębiorstwo. Zarzuty te poddano weryfikacji, w wyniku której stwierdzono, że faktury wywozowe przedłożone do kontroli w czasie wizyty weryfikacyjnej na miejscu musiały zostać sfałszowane w sposób prowadzący do znacznego zawyżenia ceny eksportowej.
- (113) Dowody przedstawiono wymienionemu przedsiębiorstwu, które odrzuciło wniosek, iż są one wystarczającym powodem do uznania firmy za niewspółpracującą w dochodzeniu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie było ono jednak w stanie wytłumaczyć rozbieżności między dokumentami i w związku z tym potwierdzono, że powinno być ono traktowane jako niewspółpracujące w niniejszym dochodzeniu. Należy podkreślić, że biorąc pod uwagę charakter braku współpracy, tzn. przedłożenie błędnych informacji i sfałszowanie dokumentów, jak również fakt, iż działania te zostały wykryte pod sam koniec dochodzenia, informacje przedłożone przez wymienione przedsiębiorstwo należało odrzucić w całości, ponieważ nie dało się wykluczyć, że podobne działania miały wpływ również na inne przekazane przez nią informacje i dokumenty.

4.3. Wartość normalna

4.3.1. Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (114) Spośród siedmiu przedsiębiorstw, którym przyznano MET, sprzedaż krajowa była reprezentatywna w ujęciu ogólnym w przypadku trzech z nich. Ze względu na brak odpowiadających typów krajowych i eksportowych wartość normalna dla tych przedsiębiorstw musiała zostać skonstruowana zgodnie z opisaną wyżej metodą. W przypadku pozostałych czterech przedsiębiorstw, których sprzedaż krajowa nie była reprezentatywna, wartość normalna musiała również zostać skonstruowana zgodnie z opisaną wyżej metodą.

- (115) W przypadku trzech przedsiębiorstw, których sprzedaż krajowa była reprezentatywna, zastosowano zysk osiągnięty w zwykłym obrocie handlowym, a także krajowe koszty SG&A obliczone w oparciu o sprzedaż krajową.
- (116) W przypadku czterech pozostałych przedsiębiorstw, które otrzymały MET i nie prowadziły reprezentatywnej sprzedaży krajowej, kwota kosztów SG&A została określona na podstawie średniej kosztów SG&A trzech przedsiębiorstw, których sprzedaż krajowa była reprezentatywna.
- (117) Ponieważ tylko w przypadku jednego chińskiego producenta eksportującego, któremu przyznano MET, ogólna sprzedaż krajowa produktu podobnego przynosiła zysk, w celu skonstruowania wartości normalnej dla czterech przedsiębiorstw, które nie prowadziły sprzedaży krajowej zastosowano, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit c) rozporządzenia podstawowego, odpowiednią marżę zysku opartą na zysku osiąganym przez pierwsze przedsiębiorstwo ze sprzedaży krajowej tej samej ogólnej kategorii produktów.
- 4.3.2. *Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET*
- a) Kraj analogiczny
- (118) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku gospodarek w okresie przejściowym wartość normalną dla producentów eksportujących, którzy nie spełnili kryteriów MET, ustala się na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w analogicznym kraju.
- (119) W zawiadomieniu o wszczęciu jako kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL wskazano Stany Zjednoczone. Komisja poprosiła wszystkie zainteresowane strony o ustosunkowanie się do tego wyboru.
- (120) Przedstawiciele zainteresowanych stron przesłali swoje uwagi, proponując wykorzystanie jako kraju analogicznego Malezji, Tajlandii, Indonezji lub Indii. Dzięki współpracy producentów z Malezji i Tajlandii dostępne były informacje ich dotyczące. Ponadto skontaktowano się z innymi znanymi przedsiębiorstwami w Stanach Zjednoczonych, Indonezji i Indiach w celu stwierdzenia, czy kraje te mogłyby być traktowane jako kraje analogiczne. Zaledwie jedno przedsiębiorstwo ze Stanów Zjednoczonych i dwa z Indii wyraziły chęć współpracy, jednak nie otrzymano żadnych odpowiedzi na kwestionariusze od tych producentów.
- (121) Wobec braku współpracy ze strony przedsiębiorstw w innych potencjalnych krajach analogicznych zbadano, czy do tego celu odpowiednia byłaby Malezja. Ustalono, że Malezja posiada reprezentatywny rynek krajowy oraz że w kraju tym produkuje się i sprzedaje wiele różnych typów produktu objętego postępowaniem, a duża liczba dostawców zapewnia właściwy poziom konkurencji. W dochodzeniu stwierdzono, że trzech objętych próbą współpracujących producentów eksportujących prowadzi w zwykłym obrocie handlowym sprzedaż o znacznej wielkości.
- (122) Po ujawnieniu przez Komisję dokumentu informacyjnego, w którym zaproponowano Malezję jako kraj analogiczny, przemysł wspólnotowy stwierdził, że Komisja powinna zastosować USA jako kraj analogiczny, ponieważ rynek Malezji jest mały, a stosowane na nim cła przywózowe są wysokie w porównaniu do ceł w Stanach Zjednoczonych.
- (123) Argument ten został odrzucony ze względu na znaczną wielkość sprzedaży w Malezji produktu objętego postępowaniem. Ponadto stwierdzono, że chociaż cła przywózowe w Malezji były wysokie (30 %), to przywóz z krajów ASEAN, którego wielkość była znaczna, korzystał z preferencyjnej stawki ceł (5 %), podobnej do stawki obowiązującej w USA. Należy również zauważyć, że pomimo najlepszych starań Komisji, żaden producent ze Stanów Zjednoczonych nie zamierzał rozpocząć współpracy.

(124) Ze względu na brak współpracy ze strony przedsiębiorstw w Stanach Zjednoczonych, Indiach i Indonezji oraz biorąc pod uwagę fakt, że nie stwierdzono dumpingu z Malezji, podjęto decyzję, że będzie ona krajem analogicznym dla ChRL.

b) Wartość normalna

(125) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla współpracujących producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producentów w kraju analogicznym tzn. na podstawie cen zapłaconych lub należnych na krajowym rynku Malezji za typy produktów, które, jak stwierdzono, są wytwarzane w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z określoną powyżej metodą. W odpowiednich przypadkach ceny zostały dostosowane, aby zapewnić sprawiedliwe porównanie z tymi typami produktów, które były wywożone do Wspólnoty przez chińskiego producenta objętego postępowaniem.

(126) W związku z powyższym normalna wartość została ustalona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży niepowiązanym klientom w zwykłym obrocie handlowym przez współpracujących producentów w Malezji, których sprzedaż krajowa była reprezentatywna.

4.4. Cena eksportowa

(127) Chińscy producenci eksportujący dokonywali sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio niezależnym klientom lub poprzez przedsiębiorstwa handlowe zlokalizowane w Hongkongu lub we Wspólnocie. Ceny eksportowe określono stosując opisaną powyżej ogólną metodę. W przypadku sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Hongkongu w przypadkach, w których stwierdzono, że wspomniane przedsiębiorstwa handlowe pełniły obowiązki komisantów, uwzględniono dostosowanie związane z kosztami prowizji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Kwota na prowizję została oparta na kosztach SG&A przedsiębiorstwa sprzedającego, zastosowano również margines zysku wynoszący 3 % w oparciu o informacje uzyskane od niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w Hongkongu.

4.5. Porównanie

(128) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works*, jak opisano powyżej, z dostosowaniami w odpowiednich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(129) Jeden chiński producent eksportujący zwrócił się o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego, odpowiadające wartości rynkowej różnicy w poziomach handlu między sprzedażą eksportową a sprzedażą na rynku krajowym. Kwoty, o które zwróciło się przedsiębiorstwo, nie mogły być uzasadnione odpowiednią różnicą w poziomach cen na rynku krajowym i w związku z tym dostosowanie nie zostało przyznane.

4.6. Marginesy dumpingu

(130) Marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed oceną są następujące:

— Cedo (Shanghai) Limited oraz Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Szanghaj	7,4 %
— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen	14,8 %
— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8 %
— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %
— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. i Shanghai Sunway Polysell Ltd, Szanghaj	4,8 %
— Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. i Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8 %
— Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan	5,7 %
— Współpracujący producenci eksportujący objęci próbą, którym nie przyznano IT i współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą	8,4 %
— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. i Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi (nieobjęci próbą)	12,8 %
— Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,8 %

(131) Jak określono powyżej, dla współpracującego przedsiębiorstwa objętego próbą, któremu nie przyznano MET ani IT, obliczono margines dumpingu w celu obliczenia średniego marginesu dumpingu dla całej próby. Przedsiębiorstwo to nie otrzyma jednak indywidualnej stawki cła, jak opisano poniżej w motywie 227, ponieważ nie przyznano mu MET ani IT.

E. SZKODA

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA

(132) Produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany we Wspólnocie przez setki producentów. Przemysł jest w dużym stopniu rozdrobniony i składa się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw.

(133) Jako punkt wyjścia do obliczeń produkcji wspólnotowej w OD wybrano szacunkową konsumpcję we Wspólnocie, oszacowaną w sposób opisany w motywach 158–159 poniżej. Zarejestrowany przez Eurostat przywóz do wspólnoty został odjęty od wielkości konsumpcji. Otrzymałą wielkość produkcji dostosowano w odpowiednich przypadkach na podstawie informacji przedłożonych przez krajowe stowarzyszenia producentów. Ta wielkość została następnie pomniejszona o wielkość produkcji przedsiębiorstw niewchodzących w zakres definicji przemysłu wspólnotowego, o której mowa w motywie 153 poniżej. W wyniku tych obliczeń stwierdzono, że całkowita produkcja wspólnotowa wynosi 1 175 000 ton.

(134) Niektórzy producenci eksportujący, importerzy i sprzedawcy detaliczni utrzymywali, że odsetek produkcji przemysłu wspólnotowego w stosunku do ogólnej produkcji wspólnotowej wynosi mniej niż 25 % i w związku z tym należy zakończyć postępowanie z powodu braku podstaw. Podstawą do tego oświadczenia był argument, że według jednego z głównych źródeł informacji na temat rynku, grupy AMI⁽¹⁾, szacunkowa ilość wytłaczanej folii polietylenowej stosowanej do wytwarzania produktu podobnego byłaby większa od sumy produkcji wspólnotowej zastosowanej w ocenie poziomu wsparcia.

(135) AMI przedstawiło niektóre dane dotyczące producentów folii polietylenowej w następujących dwóch sprawozdaniach, na które powoływały się niektóre strony:

— Polyethylene film extruders (Producenci folii polietylenowej), 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), oraz

— Polyethylene film industry in Europe (Producenci folii polietylenowej w Europie), 7. wydanie (ISBN 1 904188 17 6).

(136) Na prośbę Komisji AMI wydało zgodę na przedrukowanie fragmentów wspomnianych wyżej sprawozdań. Należy zauważyć, że w „Nocie wydawcy” załączonej do sprawozdań AMI zastrzega, że „nie bierze odpowiedzialności prawnej za błędy lub przeoczenia w informacjach, bez względu na to, czy są one skutkiem zanedbania, przypadku czy też wynikają z jakichkolwiek innych przyczyn i nie bierze odpowiedzialności za pozycję wszelkich wymienionych firm i przedsiębiorstw”. Ponadto zgodę na przedrukowanie informacji zawartych w sprawozdaniach otrzymano wyłącznie pod warunkiem przyjęcia następującego oświadczenia: „[AMI] nie ponosi odpowiedzialności za błędną interpretację dostarczonych przez nas informacji przez przedstawicieli przemysłu, którzy współpracują z [Komisją], ani za interpretację danych AMI przez Komisję Europejską”.

(137) Należy również zauważyć, że w dwóch wymienionych powyżej sprawozdaniach AMI przedstawia wprawdzie pewne informacje na temat producentów folii polietylenowej, nie uwzględnia jednak jakichkolwiek szacunkowych danych dotyczących wielkości rynku produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. W sprawozdaniach AMI oszacowano zastosowania końcowe wytłaczanej folii polietylenowej w następujący sposób⁽²⁾:

Grupa produktów	Odsetek końcowych zastosowań folii polietylenowej
i) Folia coex/folia do laminowania	8,2 %
ii) Pozostałe folie	6,8 %
iii) Folia termokurczliwa (shrink)	13,8 %
iv) Folia rozciągliwa (stretch)	14,4 %
v) Rolnictwo/budownictwo	8,0 %
vi) Folia na rolce	15,3 %
vii) Worki przemysłowe	7,5 %
viii) Worki na śmieci	5,8 %
ix) Torby na zakupy	8,3 %
x) Pozostałe torby/worki	11,9 %
RAZEM	100 %

⁽¹⁾ Applied Market Information Ltd., strona internetowa: www.amiplastics.com

⁽²⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producenci folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 12.

- (138) W sprawozdaniach AMI⁽¹⁾ nie określono w sposób precyzyjny metod obliczania danych dotyczących produkcji ani konsumpcji surowców. W sprawozdaniach tych szacunkowo określa się zużycie polietylenu do celów wytłaczania folii w Europie, zgodnie z definicją w motywie 140, na 7 699 000 ton w 2004 r. Jeśli chodzi o produkcję, AMI odwołuje się do danych dotyczących przerobu, które, jak wynika z dochodzenia, określałyby zazwyczaj ilość polietylenu przetworzonego w wytwórcach. Jeśli chodzi o produkcję worków i toreb, dane dotyczące przerobu obejmowałyby ilość odpadów przemysłowych (ścinki, odpady powstałe w czasie rozruchu maszyn i inne folie wytłaczane niższej jakości), które są wykorzystywane ponownie. W związku z tym, skutkiem ponownego wykorzystania tych odpadów jest dwukrotne liczenie materiału, ponieważ pewna ilość materiału pierwotnego jest poddawana procesowi wytłaczania więcej niż jeden raz.
- (139) Grupa AMI wyraża wszystkie dane dotyczące produkcji jako wartość procentową przedstawiającą zastosowania końcowe polietylenu do celów wytłaczania folii w Europie. Sprawozdaniem objęte są następujące obszary geograficzne: Francja, Niemcy, Włochy, Zjednoczone Królestwo, Beneluks (Belgia, Niemcy i Luksemburg), Skandynawia (Dania, Finlandia, Norwegia i Szwecja), Hiszpania, pozostała Europa Zachodnia (Austria, Irlandia, Grecja, Portugalia, Szwajcaria) i Europa Środkowa (Polska, Węgry, Rumunia, Republika Czeska i Republika Słowacka)⁽²⁾. Sprawozdanie nie obejmuje następujących państw członkowskich: Estonii, Łotwy, Litwy, Malty i Cypru, natomiast obejmuje Szwajcarię, Norwegię i Rumunię, które nie wchodzi w zakres niniejszego dochodzenia.
- (140) Ponieważ dane przedstawione przez AMI dotyczą obszaru geograficznego wykraczającego poza obszar Wspólnoty, należy najpierw ustalić konsumpcję polietylenu w przetwórstwie techniką wytłaczania w Europie. W związku z tym dwóch dostawców żywic polietylenowej we Wspólnocie podało we wniosku, że w 2004 r. we Wspólnocie konsumpcja żywic polietylenowej do celów wytłaczania folii mieściła się w przedziale od 6 100 000 do 6 500 000 ton. W związku z tym ilości, do których nawiązuje się poniżej, zostały obliczone na podstawie tego przedziału konsumpcji.
- (141) Strony, o których mowa w motywie 119, argumentowały, że wymienione powyżej w motywie 122 kategorie vi), viii), ix) oraz x) powinny być w całości lub częściowo uwzględnione w produkcie objętym postępowaniem.
- (142) Wydaje się oczywiste, że ze względu na swoje właściwości fizyczne kategoria „torba na zakupy” wchodziłaby w zakres produktu objętego dochodzeniem; stanowi ona 8,3 % (tj. od 506 300 do 539 500 ton) zastosowania końcowego. Jednak równie prawdopodobne jest, że część worków na śmieci, stanowiących ogółem 5,8 % (tj. od 353 800 do 377 000 ton) zastosowania końcowego, nie wchodzi w zakres tej definicji, ponieważ do worków na śmieci mogą należeć worki o grubości powyżej 100 mikronów, a zatem część tej kategorii powinna być wyłączona z definicji.
- (143) Niektóre strony twierdziły, że aż do 65 % kategorii zwanej „folią na rolce” (stanowiącej 15,3 %⁽³⁾) całkowitego zastosowania końcowego wchodzi w zakres definicji produktu objętego dochodzeniem. W tym kontekście przypomina się, że grupa AMI sama podaje tę kategorię jako obejmującą zastosowania „takie jak folia” stosowana w pralniach, folia do celów higienicznych, folia do pakowania papieru toaletowego i folia ochronna do ogólnych zastosowań na powierzchni. Należy zauważyć, że wspomniane zastosowania końcowe są zdefiniowane jako „folia”, a zatem nie wchodzi w zakres kategorii toreb i worków. Ponadto wizyty weryfikacyjne na miejscu przeprowadzone w trakcie dochodzenia na terenie siedmiu fabryk wybranych spośród pięciu producentów wspólnotowych w dwóch państwach wykazały, że folia na rolce, wytłaczana zewnętrznie, nie była stosowana do produkcji produktu podobnego. Wizyty weryfikacyjne dokonane na terenie zakładów 21 producentów eksportujących w trzech krajach, których dotyczy postępowanie, nie dały podstaw do twierdzenia, że folia na rolce, wytłaczana zewnętrznie, była stosowana do produkcji produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym należało odrzucić argument przemawiający za uwzględnieniem dużej części kategorii „folia na rolce” w produkcji produktu podobnego we Wspólnocie.
- (144) Niektóre strony utrzymywały również, że zastosowanie końcowe określone w sprawozdaniu jako „inne torby/worki”, stanowiące 11,9 %⁽⁴⁾ łącznych zastosowań końcowych, powinno zostać ujęte w danych dotyczących produkcji wspólnotowej. Należy zauważyć, że strony te nie poparły swego wniosku danymi na temat ilości. W „Przewodniku AMI po sektorze produkcji polietylenu w Europie” („AMI's guide to the polyethylene industry in Europe”) kategoria ta jest przedstawiona jako „inne folie” i wyrażona we właściwych dla krajów danych produkcyjnych, i na tym poziomie nie jest zdefiniowana jako torby lub worki. Ponieważ nie jest jasne, które produkty są ujęte przez AMI w kategorii „inne worki i torby”, dlatego

⁽¹⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producenci folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 10.

⁽²⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producenci folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 7.

⁽³⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producenci folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 12.

⁽⁴⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producenci folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 6.

przynajmniej wszystkie produkty niewchodzące w zakres opisu produktu powinny być wyłączone z szacunku. W związku z tym, zgodnie z opinią niektórych stron, kategoria „inne worki i torby” obejmuje również folie stosowane do „pakowania metodą FFS” żywności, inaczej mówiąc pakowanie typu „formowanie, wypełnianie i szczelne zamykanie”, które jest rodzajem pakowania dokonywanego w zintegrowanym procesie formowania, wypełniania i szczelnego zamykania. Urządzenia FFS są zwykle w pełni zautomatyzowane. Produkt ten nie jest sprzedawany ani jako worki i torby, ani wywożony jako produkt objęty kodami CN 3923 21 00, 3923 29 10 i 3923 29 90. Biorąc pod uwagę, że różnice w szacunkach zainteresowanych stron dotyczące udziału produktu objętego dochodzeniem w tej grupie wynosiły od 15 % do 100 %, i że nie były uzasadnione, niemożliwe było precyzyjne oszacowanie, jaką część tej grupy należy ująć w produkcie objętym dochodzeniem. Tak więc mając na uwadze fakt, że zabrakło jakichkolwiek potwierdzonych informacji w tym względzie, uznano za rozsądne, aby uwzględnić w niniejszej kalkulacji 50 % wspomnianej kategorii produktu. Odnosna produkcja w tej grupie wynosiłaby zatem od 363 000 do 387 000 ton.

- (145) Niektóre strony twierdziły, że do produkcji produktu podobnego wykorzystywane jest do 1 mln ton materiału z recyklingu. Zgodnie z AMI ok. 1 mln ton⁽¹⁾ materiału z recyklingu rzeczywiście jest wykorzystywane do wytłaczania polietylenu. AMI nie określa, do których konkretnych kategorii produktu można przydzielić tego typu wykorzystanie. Wizyty weryfikacyjne na miejscu wykazały również, że podaż materiału do powtórnego przetworzenia uzyskanego od konsumentów jest bardzo ograniczona na rynku, podczas gdy odpady przemysłowe powstałe w procesie produkcji są skutecznie recyklowane. W tym względzie należy zauważyć, że odpady przemysłowe używane jako materiał pierwotny ujęto już w danych na temat produkcji, a zatem jakiegokolwiek uwzględnienie tej ilości w produkcji prowadziłoby do podwójnego liczenia materiału. Dochodzenie wykazało, że materiał do powtórnego przetworzenia uzyskany od konsumentów jest głównie wykorzystywany do produkcji worków na śmieci. Niektóre strony twierdziły, że aż do 25 % surowców tej kategorii produktu podobnego jest materiałem do powtórnego przetworzenia uzyskanym od konsumentów. Opierając się na informacjach otrzymanych od zainteresowanych stron, stwierdza się, że mogłoby to stanowić 20 % produkcji tych toreb. Ponieważ ilość ta nie jest jeszcze uwzględniona w dokonany przez AMI szacunku zastosowania końcowego wspomnianego produktu, należy ją dodać do niniejszego szacunku produkcji. W tym celu dokonano odpowiedniego dostosowania w wysokości 20 % w odniesieniu do ilości worków na śmieci, którego wynikiem jest dodatkowa produkcja produktu objętego postępowaniem wynosząca od 88 000 do 94 000 ton.

- (146) Obliczona w ten sposób całkowita wielkość produkcji, oparta na rozważaniach przedstawionych w motywach 134–145, wynosi od 1 311 000 do 1 398 000 ton produktu objętego dochodzeniem. Szacunek ten zawiera jednak wszystkie worki na śmieci i trzeba przypomnieć, że grubość niektórych worków na śmieci może przekraczać 100 mikronów, a zatem mogą one nie wchodzić w zakres definicji produktu. W związku z tym podany przedział jest raczej zawyżonym szacunkiem produkcji.

- (147) Aby uzyskać dane na temat wielkości produkcji we Wspólnocie, należy odjąć od podanych powyżej liczb produkcję przedsiębiorstw wyłączonych z przemysłu wspólnotowego wynoszącą 119 000 ton. Wynika z tego produkcja wspólnotowa w przedziale od 1 193 000 do 1 279 000 ton produkcji produktu objętego dochodzeniem. Szacunek produkcji wspólnotowej na początku postępowania wynoszący 1 240 000 ton mieści się w przedziale podanego obliczenia, a 25-procentowy próg dotyczący poparcia dla omawianego przypadku osiągnął górną granicę tego przedziału.

- (148) Powyższa analiza wyraźnie pokazuje, że informacje wymienione w motywie 119, do których odniosły się niektóre strony, nie podważają szacunku produkcji wspólnotowej produktu objętego dochodzeniem opracowanego przez Komisję, o którym mowa w motywie 135 poniżej.

- (149) Na podstawie powyższych argumenty dotyczące braku wsparcia musiały zostać odrzucone.

2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (150) Na początkowym etapie łączna produkcja 29 skarżących producentów wspólnotowych wynosiła 331 500 ton, tj. 26,7 % w stosunku do całkowitej produkcji wspólnotowej wynoszącej 1 240 000 ton mierzonej na początkowym etapie. Łączna produkcja producentów wspólnotowych sprzeciwiających się postępowaniu wynosiła mniej niż połowę wspomnianego powyżej wsparcia.

- (151) Ponadto należy zauważyć, że początkowo skargę wsparło 21 innych przedsiębiorstw, których całkowita produkcja wynosiła 302 000 ton. Wynika z tego, że skargę wsparli producenci wspólnotowi reprezentujący ogółem ponad 50 % produkcji wspólnotowej wynoszącej 1 240 000 ton.

⁽¹⁾ AMI (adres strony internetowej: www.amiplastics.com), Producceni folii polietylenowej, 6. wydanie (ISBN 1 904188 12 5), str. 10.

(152) W toku dochodzenia pięciu skarżących producentów wspólnotowych nie współpracowało w dochodzeniu. W tym samym czasie siedmiu innych producentów wspierających postępowanie współpracowało w dochodzeniu.

(153) Inne trzy współpracujące przedsiębiorstwa zostały wykluczone z definicji przemysłu wspólnotowego, a ich produkcja nie została w związku z tym ujęta w produkcji przemysłu wspólnotowego, gdyż jedno przedsiębiorstwo importowało znaczne ilości od powiązanego eksportera w Chinach, a dwa inne importowały znaczne ilości w związku ze swoją produkcją we Wspólnocie z krajów, których dotyczy postępowanie. Czwarte przedsiębiorstwo przeciwne postępowaniu i niewspółpracujące w dochodzeniu jako producent wspólnotowy, również zostało wyłączone z definicji przemysłu wspólnotowego, ponieważ miało powiązanego producenta w jednym z krajów, których dotyczy postępowanie, i przywoziło do Wspólnoty znaczące ilości produktu objętego postępowaniem w związku ze swoją produkcją we Wspólnocie.

(154) Niektóre strony twierdziły, że przedsiębiorstwo przeciwne postępowaniu, British Polyethylene Industries plc („BPI”), zostało wykluczone z definicji przemysłu wspólnotowego, a tym samym z całkowitej produkcji wspólnotowej, natomiast inne przedsiębiorstwo wspierające postępowanie, Cedo Ltd., zostało objęte wspomnianą definicją, pomimo że oba przedsiębiorstwa znajdowały się w podobnej sytuacji – prowadziły produkcję zarówno we Wspólnocie, jak i w krajach, których dotyczy postępowanie. W związku z tym należy zauważyć, że oba przedsiębiorstwa były traktowane na równych zasadach i oba przedsiębiorstwa zostały wyłączone ze względów określonych w motywie 137 powyżej.

(155) Niektóre strony twierdziły, że dwóch objętych próbą producentów wspólnotowych powinno zostać wykluczonych z definicji przemysłu wspólnotowego, ponieważ dokonali oni przywozu znacznych ilości produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Tajlandii. W związku z tym po pierwsze należy zauważyć, że pomimo iż rzeczywiście zgodnie z ustaloną praktyką Komisji wspólnotowi producenci importujący są wykluczani z przemysłu wspólnotowego, jeżeli są chronieni przed dumpingiem lub czerpią z niego korzyści, to jednak nie ma to miejsca, jeżeli stwierdza się, że wspólnotowi producenci zostali zmuszeni do czasowego korzystania z przywozu w bardzo ograniczonym zakresie ze względu na niekorzystną sytuację cenową na rynku wspólnotowym. W tym przypadku przywóz ogółem dwóch wymienionych przedsiębiorstw w OD stanowił

odpowiednio 1 % i 0,1 % ich całkowitej produkcji. Ze względu na fakt, iż omawiane ilości są niewielkie, można uznać, że dwóch wymienionych producentów wspólnotowych wchodzi w zakres definicji przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

(156) Dlatego też 24 skarżących producentów wspólnotowych i siedmiu innych producentów, którzy współpracowali w dochodzeniu, uznaje się za przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Na te przedsiębiorstwa przypada około 358 000 ton lub 31 % zmierzonej w czasie dochodzenia produkcji wspólnotowej.

(157) Zauważa się, że inne dziewięć przedsiębiorstw, reprezentujących 57 000 ton produkcji, wyraziło swoje poparcie dla dochodzenia, niemniej przedsiębiorstwom tym nie udało się w pełni współpracować w dochodzeniu, w związku z czym nie zostały objęte definicją przemysłu wspólnotowego.

3. KONSUMPCJA WE WSPÓLNOCIE

(158) Widoczna konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie danych przedłożonych w skardze złożonej przez skarżącego. Za podstawę przyjęto znajomość rynku w zakresie różnych rynków, jaką ma strona wnosząca skargę, oraz dane zaczerpnięte z informacji na temat rynku, dostarczonych przez dwa biura handlowe. Informacje zebrane na temat rynku w Belgii, Francji, we Włoszech, Luksemburgu, Niderlandach i Hiszpanii posłużyły następnie do obliczenia konsumpcji we Wspólnocie w pozostałych państwach członkowskich.

(159) Na podstawie powyższej analizy wynika, że konsumpcja we Wspólnocie wzrosła w całym badanym okresie o 6 % od początku okresu badanego, tj. z 1 582 000 ton w 2001 r. do 1 674 000 ton w okresie objętym dochodzeniem (dalej zwanym „OD”). Szczegółowe dane, wyrażone w tonach, przedstawiają się następująco:

Konsumpcja	2001	2002	2003	2004	OD
w 1 000 ton	1 582	1 618	1 653	1 670	1 674
Wskaźnik	100	102	104	105	106

Źródło: Skarga

4. PRZYWÓZ Z KRAJÓW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

4.1. Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

(160) Komisja rozważała, czy przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie, powinien być oceniany w sposób skumulowany zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wspomniany artykuł przewiduje, iż skutki przywozu z dwóch lub więcej krajów jednocześnie objętych dochodzeniami antydumpingowymi należy ocenić w sposób skumulowany wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że: a) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zaś wielkość przywozu z poszczególnych krajów jest nieznaczną; oraz b) kumulacyjna ocena skutków przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między produktami przywozonymi oraz warunków konkurencji między produktami przywozonymi a wspólnotowym produktem podobnym.

(161) Ponieważ ogólny margines dumpingu ustalony dla Malezji był mniejszy niż 2 % tzn. niższy od poziomu *de minimis*, przywóz z Malezji został wyłączony z łącznej oceny. W związku z tym uznano, że marginesy dumpingu ustalone dla przywozu pochodzącego z ChRL i z Tajlandii przekraczają wynoszący 2 % poziom *de minimis* ustanowiony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, ponieważ w OD przywóz z ChRL wynosił 14,4 % udziału w rynku, a przywóz z Tajlandii 4 % udziału w rynku, wielkości przywozu z ChRL i Tajlandii nie były bez znaczenia.

(162) W odniesieniu do warunków konkurencji dochodzenie wykazało, że produkty przywożone z ChRL i Tajlandii były podobne do siebie pod względem podstawowych właściwości fizycznych. Poza tym, na tej podstawie, worki i torby plastikowe przywożone z ChRL i Tajlandii mogły być stosowane zamiennie i zostały wprowadzone do obrotu we Wspólnocie w badanym okresie za pośrednictwem porównywalnych kanałów sprzedaży i w podobnych warunkach handlowych.

Przywóz z obu krajów wykazał podobne tendencje pod względem cen i wielkości, i w obu przypadkach stwierdzono znaczny poziom podcięcia cenowego. Poza tym przypomina się, że przywożony produkt uznano za podobny do produkowanych we Wspólnocie worków i toreb plastikowych, i jako taki konkuruje z nimi na tych samych warunkach konkurencji.

(163) Wobec powyższego uznaje się, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, i że w związku z tym przywóz z ChRL i Tajlandii powinien zostać poddany skumulowanej ocenie.

5. WIELKOŚĆ PRZYWOZU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM I UDZIAŁ W RYNKU

(164) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z ChRL i Tajlandii – według danych Eurostatu – wzrosła od około 219 000 ton w 2001 r. do 307 000 ton w OD, co stanowi wzrost o 40 %. Gwałtowny wzrost przywozu towarów w badanym okresie pochłonął 96 % wzrostu konsumpcji, który miał miejsce na rynku w tym samym okresie.

(165) Cały przywóz produktu objętego postępowaniem został zgłoszony w ramach kodu CN ex 3923 21 00 (worki i torby z polimerów etylenu). Przywóz w ramach kodów CN ex 3923 29 10 (worki i torby z polichloru winylu) i ex 3923 29 90 (worki i torby z pozostałych tworzyw sztucznych) nie został ujęty w obliczeniach, ponieważ zgodnie z dostępnymi informacjami, nie produkowano takich worków i toreb, w których polietylen nie stanowiłby dominującego składnika pod względem zawartości wagowej, a zatem nie ma obecnie przywozu produktu objętego postępowaniem w ramach tych kodów CN.

Łączny przywóz	2001	2002	2003	2004	OD
w 1 000 ton	219	239	288	299	307
Wskaźnik	100	109	132	137	140

- (166) W okresie badanym przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z ChRL i Tajlandii zwiększył swój udział w rynku Wspólnoty o 33 % z 13,8 % w 2001 r. do 18,3 % w OD.

Udział w rynku	2001	2002	2003	2004	OD
Skumulowany	13,8 %	14,8 %	17,4 %	18,0 %	18,3 %
Wskaźnik	100	107	126	130	133

6. CENY PRZYWOZU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM I PODCIĘCIE CENOWE

- (167) Podane poniżej informacje o cenach zaczerpnięto z bazy danych Eurostatu na temat wielkości przywozu ustalonych zgodnie z wyżej opisaną metodą. Informacje te wskazują, że pomiędzy 2001 r. a OD średnie ceny cif przywozu pochodzącego z ChRL i Tajlandii spadły o 14 %. Ceny drastycznie spadły w 2003 r. i nieznacznie wzrosły do początku OD. Jednakże nie osiągnęły one poziomu cen z lat 2001–2002 i pozostały na niskim poziomie.

Ceny przywozu w EUR/kg	2001	2002	2003	2004	OD
Skumulowany	1,42	1,25	1,09	1,16	1,22
Wskaźnik	100	88	77	82	86

- (168) W celu określenia podcięcia cenowego spowodowanego przywozem objętym postępowaniem, Komisja oparła swoją analizę na informacjach przedłożonych w trakcie dochodzenia przez objętych próbą producentów eksportujących i objętych próbą producentów wspólnotowych. Analiza stanowi porównanie, według typu produktu, rzeczywistych cen cif producentów eksportujących na poziomie granicy Wspólnoty, dostosowanych za pomocą wszelkich kosztów poniesionych po przywozie do odpowiedniej średniej ważonej cen sprzedaży niezależnym odbiorcom przemysłu wspólnotowego, dostosowanych do poziomu *ex-works*.
- (169) Porównanie to, w oparciu o typy produktu określone w kwestionariuszu i średnią ważoną wykazało, że w OD produkty objęte postępowaniem pochodzące z krajów, których dotyczy postępowanie, sprzedawano we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego (wyrażonych jako wartość procentowa cen przemysłu wspólnotowego) o od 4,1 % do 37,9 %, w przypadku ChRL i Tajlandii.

7. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

7.1. Uwagi wstępne

- (170) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na przemysł wspólnotowy objęło ocenę wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych mających wpływ na stan przemysłu wspólnotowego w badanym okresie. Analizę tę przeprowadzono dla objętych próbą przedsiębiorstw, o czym wspomniano powyżej. Na tej podstawie wyniki przemysłu wyrażone takimi czynnikami jak ceny, wynagrodzenia, inwestycje, zyski, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, czy zdolność do pozyskania kapitału,

zostały ustalone w oparciu o informacje pochodzące od objętych próbą przedsiębiorstw. Jednakże w celu uzyskania kompletnego obrazu sytuacji przemysłu wspólnotowego, poniżej przedstawiono również informacje dotyczące tych wskaźników, dla których dostępne były wiarygodne informacje na temat całego przemysłu wspólnotowego. Dlatego w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego ustalono czynniki dotyczące szkody, takie jak udział rynkowy, wielkość sprzedaży, zatrudnienie, zdolność produkcyjna, zapasy i produkcja.

7.2. Zdolność produkcyjna, produkcja, wykorzystanie zdolności

- (171) Zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego wzrosła w badanym okresie o 66 000 ton lub o 17 %. W tym samym okresie wielkość produkcji wzrosła jedynie o 9 %. W konsekwencji stopień wykorzystania zdolności produkcyjnej przemysłu wspólnotowego obniżył się o 6 %.

Produkcja w tys. ton	2001	2002	2003	2004	OD
Produkcja	328	346	353	359	358
Wskaźnik	100	105	107	109	109
Moce produkcyjne	399	423	444	463	465
Wskaźnik	100	106	111	116	117
Wykorzystanie zdolności	82	82	80	78	77
Wskaźnik	100	99	97	94	94

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

7.3. Zapasy

- (172) Sześciu nieobjętych próbą producentów nie mogło dostarczyć spójnych danych dotyczących swoich zapasów z powodu niewystarczających informacji na temat produktu podobnego dostarczonych przez ich systemy zarządzania zapasami. W związku z tym dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa musiały zostać wyłączone z analizy zapasów dla badanego okresu. Za podstawę tej analizy przyjęto informacje dostarczone przez objętych próbą producentów i dwudziestu nieobjętych próbą producentów.

Zapasy	2001	2002	2003	2004	OD
Tony	24 110	26 446	26 757	25 016	28 994
Wskaźnik	100	110	111	104	120

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (173) W OD wielkość zapasów produktów gotowych wynosiła ok. 8 % całkowitej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego. Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego najpierw wzrósł w 2003 r. o 11 %, a następnie w 2004 r. obniżył się o 7 punktów procentowych, zwiększając się w OD w stosunku do 2001 r. o 20 punktów procentowych.

7.4. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost

- (174) Wielkość sprzedaży notowana przez przemysł wspólnotowy wzrosła o 10 % w badanym okresie, osiągając poziom szczytowy w 2004 r., który jednak potem w OD nieznacznie spadł. Ogólny wzrost proporcjonalny był wyższy od wzrostu całkowitej konsumpcji i wyniósł 6 %.

Wielkość sprzedaży	2001	2002	2003	2004	OD
Tony	308 068	330 103	334 818	341 701	338 940
Wskaźnik	100	107	109	111	110

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (175) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku wzrósł o 4 % w badanym okresie. Po początkowym wzroście o 5 % między 2001 r. a 2002 r. pozostał niezmienny do 2004 r. i wykazał lekki spadek w OD. Jednocześnie konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o 6 % w badanym okresie. Dlatego przemysł wspólnotowy mógł czerpać korzyści ze wzrostu rynku między 2001 r. a OD.

Udział w rynku	2001	2002	2003	2004	OD
%	19,5 %	20,4 %	20,3 %	20,5 %	20,2 %
Wskaźnik	100	105	104	105	104

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

7.5. Zatrudnienie, wydajność i płace

- (176) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 1 % w badanym okresie. W tym samym czasie produktywność przemysłu wspólnotowego mierzona jako produkcja na jednego pracownika w ujęciu rocznym wzrosła o 10 %.

	2001	2002	2003	2004	OD
Liczba zatrudnionych	3 325	3 353	3 381	3 338	3 302
Wskaźnik	100	101	102	100	99
Produktywność: produkcja na pracownika	99	103	104	108	108
Wskaźnik	100	104	105	109	109

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (177) W badanym okresie roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika wzrósł o 7 %. Średnia płaca najpierw wzrosła o 8 % w okresie od 2001 r. do 2004 r., a następnie zmalała o 1 % między rokiem 2004 a OD.

	2001	2002	2003	2004	OD
Ogólny koszt pracy na pracownika w EUR	32 801	34 507	34 794	35 533	35 217
Wskaźnik	100	105	106	108	107

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

7.6. Ceny sprzedaży

- (178) Średnia cena sprzedaży netto stosowana przez objętych próbą producentów wspólnotowych spadła w 2001 r. z 1,50 EUR za 1 kg do 1,47 EUR za 1 kg w OD. Ceny najpierw spadły o 4 % w 2002 r., a w 2003 r. o dalsze 2 %. W latach 2003–2004 wykazały nieznaczny wzrost o 0,7 %, a w OD dalszy wzrost o 3,5 %. To w miarę stabilne kształtowanie się cen należy badać na tle kształtowania się cen surowców, które znacznie wzrosły, tj. o 23 %.

	2001	2002	2003	2004	OD
Ceny sprzedaży w EUR/kg dla niepowiązanych klientów we Wspólnocie	1,50	1,44	1,41	1,42	1,47
Wskaźnik	100	96	94	95	98

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

7.7. Rentowność

- (179) W badanym okresie rentowność sprzedaży we Wspólnocie dokonywanej przez objętych próbą producentów przemysłu wspólnotowego na rzecz niepowiązanych klientów spadła o 82 %. W latach 2001–2002 przemysł wspólnotowy objęty próbą nadal uzyskiwał stabilny poziom rentowności. Jednak między 2002 r. a OD rentowność wykazywała stały silny spadek, uzyskując tylko 1,1 % w OD, natomiast kilka objętych próbą przedsiębiorstw poniosło straty.

	2001	2002	2003	2004	OD
Rentowność	6,3 %	6,9 %	4,0 %	2,5 %	1,1 %
Wskaźnik	100	110	63	40	17

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

7.8. Inwestycje i zwrot z inwestycji

- (180) Roczne inwestycje przemysłu wspólnotowego w produkcję produktu podobnego obniżyły się w badanym okresie o 30 %: z około 16 mln EUR do mniej niż 12 mln EUR.

	2001	2002	2003	2004	OD
Inwestycje (w 1 000 EUR)	16 474	20 956	11 363	16 830	11 507
Wskaźnik	100	127	69	102	70

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

- (181) Zwrot z inwestycji dokonywanych przez objętych próbą producentów przemysłu wspólnotowego, który wyraża ich zysk przed opodatkowaniem jako wartość procentową początkowej i końcowej wartości księgowej netto aktywów użytych do produkcji produktu podobnego, drastycznie spadł w wyniku spadającej rentowności. Zwrot z inwestycji pozostawał stabilny w latach 2001–2002, a potem nagle zmalał do 6 % w OD, co oznaczało ogólny spadek wynoszący 84 % między rokiem 2001 a OD.

	2001	2002	2003	2004	OD
Zwrot z inwestycji w %	37 %	37 %	20 %	12 %	6 %
Wskaźnik	100	100	54	32	16

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

7.9. Przepływy pieniężne

- (182) Objęci próbą producenci wspólnotowi zarejestrowali wpływy pieniężne netto z działalności produkcyjnej w badanym okresie. Jednakże wpływy pieniężne netto wyrażone jako wartość procentowa obrotów, wykazały znaczny spadek w ujęciu procentowym, zwłaszcza w OD, odpowiadający spadkowi rentowności.

	2001	2002	2003	2004	OD
Przepływy pieniężne (w 1 000 EUR)	14 965	23 307	17 652	17 598	4 706
Wskaźnik	100	156	118	118	31

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego objętego próbą.

7.10. Zdolność do podwyższenia kapitału

- (183) Znaczna część przemysłu wspólnotowego składa się z małych i średnich przedsiębiorstw. W związku z tym zdolność przemysłu wspólnotowego do pozyskiwania kapitału była do pewnego stopnia ograniczona w badanym okresie, zwłaszcza w jego ostatniej części, kiedy rentowność była niezwykle niska.

ok. 57 % całkowitego przywozu do Wspólnoty odnośnego produktu. Ponadto ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego w OD były w znacznym stopniu podcinane (od 4,1 % do 37,9 %) przez ceny przywozu odnośnego produktu. W związku z tym ceny przemysłu wspólnotowego były zaniżone i osiągnęły niemalże próg rentowności.

7.11. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu lub subsydiowaniu

- (184) Przemysł wspólnotowy nie znalazł się w sytuacji, w której musiałby wracać do dawnego poziomu w następstwie szkodliwych skutków dumpingu lub subsydiowania.

- (187) Pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego w badanym okresie uznano za znaczne. Przemysł wspólnotowy odczuł drastyczny spadek rentowności o 5,2 punkty procentowe, osiągając w OD niemalże próg rentowności. W tym samym czasie zwrot z inwestycji przemysłu wspólnotowego spadł o 31 punktów procentowych, a przepływ środków pieniężnych obniżył się o 69 %. Ponadto wykorzystanie zdolności produkcyjnej przemysłu wspólnotowego zmniejszyło się o 5 %, jego ceny sprzedaży wzrosły o 2 %, zatrudnienie zwiększyło się o 1 %, poziom zapasów końcowych wzrósł o 20 %, inwestycje spadły o 30 %, a zdolność pozyskania kapitału uległa stopniowemu pogarszaniu.

7.12. Wielkość marginesu dumpingu

- (185) Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, przy uwzględnieniu wielkości i cen przywozu z ChRL i Tajlandii, można uznać za znaczny.

- (188) Zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego nieco wzrosła w badanym okresie. Niemniej wzrost ten należy postrzegać w kontekście całkowitej produkcji wspólnotowej, która dotkliwie odczuła zamknięcia licznych zakładów o zdolności produkcyjnej przekraczającej 140 000 ton. Przemysł wspólnotowy zwiększył swoją zdolność produkcyjną poprzez nabycie aktywów produkcyjnych od przedsiębiorstw, których dotyczyły zamknięcia zakładów.

8. WNIOSKI W SPRAWIE SZKODY

- (186) Z analizy powyższych czynników wynika, że wielkość i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych gwałtownie wzrosły pomiędzy rokiem 2001 a OD. Rzeczywiście, w badanym okresie wielkość przywozu zwiększyła się o 40 %, a jego udział w rynku osiągnął 18,3 % w OD. Należy zauważyć, iż w OD stanowił on

- (189) Wobec powyższego stwierdza się, że przemysł wspólnotowy pozostaje w trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej, i że poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WPROWADZENIE

- (190) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z Tajlandii i ChRL wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w stopniu, który można uznać za istotny. Zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły w tym samym czasie spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego, celem zapewnienia, że przywózowi po cenach dumpingowych nie zostały przypisane szkody spowodowane przez inne czynniki.

2. SKUTKI PRZYWOZU PO CENACH DUMPINGOWYCH

- (191) Pomiędzy rokiem 2001 a OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z ChRL i Tajlandii uległa zwiększeniu o 40 %. Równocześnie udział w rynku tego przywozu wzrósł od 13,8 % w 2001 do 18,3 % w OD. Ceny przywozu z tych krajów znacznie spadły w badanym okresie, a w OD podcinały ceny przemysłu wspólnotowego o 4,1 % do 37,9 %.
- (192) To podcięcie cenowe jest wynikiem, ujmując ogólnie, ustalania cen, które nie obejmuje wszystkich kosztów w łańcuchu komercjalizacji.
- (193) Znaczne zwiększenie wielkości przywozu po bardzo niskich i dumpingowych cenach oraz wzrost ich udziału w rynku w badanym okresie zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego, zwłaszcza pod względem rentowności, cen sprzedaży, zapasów końcowych, inwestycji, wykorzystania zdolności produkcyjnych, przepływu środków pieniężnych, zdolności do pozyskania kapitału i zwrotu z inwestycji.
- (194) Na tej podstawie stwierdza się, że nacisk ze strony przywozu objętego postępowaniem, odgrywał decydującą rolę w wystąpieniu szkodliwej sytuacji dla przemysłu wspólnotowego.

3. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

3.1. Wyniki innych producentów wspólnotowych

- (195) Wielkość sprzedaży producentów wspólnotowych wzrosła o 7,1 % pomiędzy rokiem 2001 a OD i w tym samym okresie spadła o 7,8 % pod względem udziału w rynku. Nie stwierdzono, że ceny innych producentów wspólnotowych były niższe od cen współpracującego przemysłu wspólnotowego, ani że ich ogólna sytuacja była inna. Dlatego stwierdza się, że produkty produkowane i sprzedawane przez innych producentów wspólnotowych nie przyczyniły się do szkody, którą poniósł przemysł wspólnotowy.

3.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (196) Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Eurostatu, wielkość przywozu pochodzącego z innych państw trzecich (np. Malezji, Turcji, Indii i Indonezji) wzrosła o 22 % w badanym okresie i osiągnęła w OD poziom około 231 000 ton. Odpowiada to udziałowi w rynku wynoszącemu 13,8 %. W tym samym okresie ceny tego przywozu spadły o 11 % (z 1,66 EUR/kg w 2001 r. do 1,48 EUR/kg w OD). Należy jednak zauważyć, że średnia cena wspomnianego przywozu była w OD wyższa niż przywóz pochodzący z ChRL i Tajlandii, a nawet nieco przewyższała ceny przemysłu wspólnotowego. Stwierdza się zatem, iż przywóz z innych państw trzecich nie przyczynił się w istotny sposób do szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

3.3. Ceny surowców

- (197) Niektóre strony twierdziły, że cena polietylenu w Azji jest od dawna niższa od jego ceny w UE. Niemniej rozwój cen polietylenu pokazuje, że ceny surowców w Azji wahały się zarówno poniżej, jak i powyżej odpowiednich cen europejskich w badanym okresie. Opierając się na przedstawionych przez te strony danych na temat sytuacji w ChRL stwierdza się, że średnia różnica w cenie surowców w ChRL w porównaniu z UE spadła z 20,3 % do 12,3 % w latach 2001–2004, natomiast średnia różnica w cenie gotowego produktu wzrosła w tym samym czasie o 0,7 % do 14,8 %. Ponieważ rozwój cen surowców powinien raczej spowodować spadek różnicy w cenie gotowego produktu, aniżeli wzrost tej różnicy, dochodzenie wykazało, że nie istniała żadna logiczna współzależność między rozwojem cen surowców a ceną gotowego produktu przywożonego do Wspólnoty. Wręcz przeciwnie, przemysł wspólnotowy był w stosunkowo dobrej kondycji w 2001 r., pomimo że różnica w cenie była najwyższa, a szkodliwa sytuacja zaistniała w 2004 r. i w OD, gdy różnica w cenie była dużo mniejsza. Dlatego stwierdza się, że nie można uznać, iż różnice w cenach surowców znacząco przyczyniły się do powstania istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

- (198) Niektóre strony twierdziły ponadto, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy nie była spowodowana przywozem po cenach dumpingowych, ale wzrostem we Wspólnocie cen polietylenu w badanym okresie. W związku z tym należy zauważyć, że ceny polietylenu rzeczywiście średnio wzrosły w badanym okresie. Przemysł wspólnotowy nie mógł jednak w związku z tym odpowiednio podnieść swoich cen sprzedaży. Ten brak elastyczności cen był spowodowany równoczesnym nagłym pojawieniem się dumpingowego przywozu pochodzącego z ChRL i Tajlandii, po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego i, średnio, niepokrywających nawet kosztów produkcji w ChRL i Tajlandii. W związku z tym stwierdza się, że przemysł wspólnotowy był narażony na silną presję cenową ze strony przywozu po cenach dumpingowych i w konsekwencji nie miał możliwości zrekompensowania wzrostu cen surowca poprzez odpowiednie zwiększenie swoich cen sprzedaży.
- (199) Co więcej, w kontekście badania związku przyczynowego należy ocenić, czy dumpingowy przywóz (pod względem cen i wielkości) przyniósł istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego i czy ta istotna szkoda była spowodowana innymi czynnikami. W tym względzie, jeśli chodzi o ceny, w art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego jest mowa o wykazaniu, że przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje szkody. Odnosi się to zatem tylko do różnicy między poziomami cen dumpingowego przywozu a poziomami cen przemysłu wspólnotowego. Tak więc nie ma wymogu analizowania czynników mających wpływ na poziom cen importowych, takich jak np. poziom kosztów pracy, poziom cen surowców lub poziom kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”).
- (200) Potwierdza to również treść art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, który odwołuje się do znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych. Należy podkreślić, że inne znane czynniki wymienione w tym artykule nie odnoszą się do żadnego czynnika wpływającego na poziom cen dumpingowego przywozu. Podsumowując, jeżeli towary są przywożone po cenach dumpingowych i nawet jeżeli skorzystały one na pomyślnym rozwoju cen surowców, to trudno jest uzasadnić, jak pomyślny rozwój takich cen nakładów mógłby być kolejnym czynnikiem powodującym szkodę.
- (201) Analiza czynników wpływających na poziom cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych, niezależnie od tego, czy są to różnice w cenach surowców, czy inne, nie może być rozstrzygająca, ponadto taka analiza wykraczałaby poza wymagania rozporządzenia podstawowego. Również z tego powodu odrzuca się argumenty dotyczące cen surowców.
- #### 4. WNIOSKI DOTYCZĄCE ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO
- (202) Szkodliwa sytuacja dla przemysłu wspólnotowego zbiegła się w czasie z gwałtownym wzrostem przywozu z ChRL i Tajlandii oraz znacznym podcięciem cenowym spowodowanym tym przywozem.
- (203) Co do przywozu z innych państw trzecich, w związku z tym, że ich udział w rynku w OD był niższy od udziału przywozu objętego postępowaniem, a w szczególności z uwagi na fakt, iż średnia cena była wyższa od średniej ceny przywozu, którego dotyczy postępowanie w OD i, co ważniejsze, wyższa od średniej ceny przemysłu wspólnotowego, stwierdza się, że wpływ wspomnianych innych czynników nie mógł odegrać istotnej roli w wystąpieniu szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Ponadto różnica w cenach surowców we Wspólnocie i krajach, których dotyczy postępowanie, miała niewielki wpływ na negatywne zmiany w przemyśle wspólnotowym pod względem rentowności, wyników i spadku udziału w rynku, i w rzeczywistości powinna była wpłynąć pozytywnie na rozwój sytuacji przemysłu wspólnotowego.
- (204) Zainteresowane strony nie poinformowały o innych czynnikach lub nie stwierdzono żadnych innych czynników w okresie objętym dochodzeniem, które w tym samym czasie mogłyby spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego.
- (205) Mając na uwadze powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, dochodzenie potwierdziło, że te inne czynniki jako takie nie zmieniają faktu, iż wystąpienie ocenionej szkody musi być przypisane przywózowi po cenach dumpingowych.
- (206) W związku z powyższym uznaje się, że przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z ChRL i Tajlandii spowodował istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (207) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo stwierdzenia dumpingu wyrządzającego szkodę istniały jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że podjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu rozważono wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, jak również możliwe skutki zaniechania przyjęcia tych środków.

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (208) Oczekuje się, że nałożenie środków ochronnych zapobiegnie utrzymywaniu się zakłóceń na rynku i obniżaniu cen. Przemysł wspólnotowy jest rentowny i konkurencyjny, o czym świadczy jego sytuacja w 2001 r., kiedy to był w stosunkowo dobrej kondycji pomimo ostrej konkurencji na całym świecie. Nałożenie środków ochronnych pozwoli mu zatem na zwiększenie udziału w rynku i cen sprzedaży, a przez to osiągnięcie akceptowalnych poziomów zysku niezbędnych do poprawy sytuacji finansowej przemysłu. Pozwoli to również na dalsze inwestycje w zakładach produkcyjnych przemysłu wspólnotowego, gwarantując tym sposobem jego przetrwanie.

- (209) Jeżeli środki antydumpingowe nie zostaną nałożone, jest prawdopodobne, że dalszemu pogorszeniu ulegnie obecna, niekorzystna sytuacja dla przemysłu wspólnotowego. Nie byłby on w stanie podjąć inwestycji koniecznych do skutecznego konkurowania z przywozem po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Zmusiłoby to niektóre przedsiębiorstwa do wstrzymania produkcji i zwolnień pracowników w najbliższej przyszłości. Zagrożonych byłoby 3 300 bezpośrednich miejsc pracy we współpracującym przemyśle wspólnotowym. Całkowita produkcja wspólnotowa worków i toreb obejmuje około 12 000 miejsc pracy, głównie w małych i średnich przedsiębiorstwach. Wraz ze wstrzymaniem produkcji wspólnotowej, Wspólnota stałaby się bardziej zależna od dostawców spoza jej granic.

- (210) W związku z powyższym uznaje się, iż nałożenie środków antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na odbudowę po skutkach szkodliwego dumpingu oraz że leżałoby to w jego interesie.

2. INTERES NIEPOWIĄZANYCH IMPORTERÓW/PRZEDSIĘBIORSTW HANDLOWYCH I SPRZEDAWCÓW DETALICZNYCH

- (211) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech importerów/przedsiębiorstw handlowych objętych próbą, reprezentujących 9 % całkowitej sprzedaży przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Jednakże

tylko dwóch importerów i dwa przedsiębiorstwa handlowe, na które przypada 3 % całkowitego przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu. Współpracujący niepowiązani importerzy twierdzili, że jeżeli nałożono by środki, to wzrosłyby ceny sprzedaży produktu objętego postępowaniem i konsumenci musieliby płacić więcej za dany produkt, a zatem skutek nałożenia cła zostałby przeniesiony na konsumenta. W związku z tym negatywny wpływ na niepowiązanych importerów byłby w tym względzie ograniczony.

- (212) Produkt objęty postępowaniem w dużej mierze jest rozprowadzany przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego. Niektóre typy produktu, takie jak worki na artykuły spożywcze i torby z uchwytem, są nieodpłatnie rozdawane indywidualnym klientom w niektórych państwach Wspólnoty, natomiast niektóre inne typy produktu, takie jak torby izolacyjne, torby na pieluchy i worki na śmieci są sprzedawane klientom. Należy zauważyć, że obecnie w niektórych państwach członkowskich, np. w Zjednoczonym Królestwie, od konsumentów nie pobiera się opłaty za torby z uchwytem jednorazowego użytku.

- (213) Dochodzenie wykazało, że twierdzenia dotyczące finansowego wpływu cła antydumpingowego na poszczególne podmioty, zwłaszcza sektor handlu detalicznego, były zbyt przesadne. Niektórzy sprzedawcy detaliczni twierdzili, że cło w wysokości 10 % spowodowałoby dodatkowy koszt w wysokości 220 mln EUR rocznie dla samego sektora handlu detalicznego. Jak wykazało dochodzenie, ponieważ ogólna wartość celna przywozu objętego postępowaniem wynosi około 375 mln EUR, maksymalny skutek nałożenia średniego cła wynoszącego 10 % wyniósłby 38 mln EUR w ujęciu rocznym we Wspólnocie. Ponadto, opierając się na odpowiedziach na kwestionariusz udzielonych przez sprzedawców detalicznych, średni zakup danego produktu stanowił mniej niż 0,1 % obrotów tych sprzedawców. Dlatego wpływ cła antydumpingowego w wyżej podanej wysokości przyczyniłby się jedynie do minimalnego wzrostu kosztów ponoszonych przez sprzedawców detalicznych. Pewna część tych dodatkowych kosztów zostałaby rozłożona na różne poziomy łańcucha dostaw. W związku z tym odrzucono argument wspomnianych sprzedawców detalicznych.

- (214) Ci sami sprzedawcy utrzymywali też, że przemysł UE nie tylko nie produkuje pewnych typów produktu objętego postępowaniem, ale również że przemysł UE nie jest zdolny do zaspokojenia całego popytu na rynku wspólnotowym. W związku z tym w odniesieniu do podaży worków i toreb należy zauważyć, że po pierwsze nałożenie środków antydumpingowych nie powstrzymałoby dostaw tego produktu z krajów, których dotyczy postępowanie, a jedynie przywróciłoby równe reguły gry

na rynku. Popyt na worki i torby na rynku wspólnotowym nadal będzie w pewnej części zaspokajany poprzez ich przywóz. Ponadto obecnie przemysł wspólnotowy ma zdolności produkcyjne do zaspokojenia jakiegokolwiek wzrostu popytu. Poza tym dodatkowe zaopatrzenie we wszelkiego typu worki i torby plastikowe nadal jest możliwe z krajów trzecich nieobjętych środkami ochronnymi. Dlatego też argumentacja ta została odrzucona.

- (215) Zrzeszenie reprezentujące sprzedawców detalicznych zbierających fundusze na cele dobroczynne twierdziło, że jakiegokolwiek cło zaszkodziłoby w sposób nieproporcjonalny ich działaniom związanym z pozyskiwaniem funduszy, z uwagi na to, że kupują oni torby, które nieodpłatnie rozdają swoim klientom. Dodali oni, że jeżeli wprowadzono by cło antydumpingowe, to szkoda ta dotyczyłaby również toreb używanych do zbiórki przedmiotów z recyklingu w celach charytatywnych. Należy tu zauważyć, że wspomniany rodzaj pozyskiwania funduszy, nawet w celach dobroczynnych, opiera się na zasadach komercyjnych. Jest on zatem związany z takim samym ryzykiem jak każda inna działalność handlowa i powinien być oceniany na tych samych zasadach. Skutki cła dla wspomnianych sprzedawców detalicznych nie różniłyby się znacznie od skutków odczuwanych przez innych sprzedawców detalicznych. Argument ten został zatem odrzucony.

3. INTERES KONSUMENTÓW

- (216) Żadne zrzeszenie konsumentów nie zgłosiło się w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (217) Niektórzy importerzy przytaczali argument, że nałożenie środków antydumpingowych doprowadzi do wzrostu cen obciążających konsumenta końcowego, ponieważ poziom cen sprzedaży zostanie dostosowany odpowiednio do nałożonych środków.
- (218) Niemniej, jak podano powyżej, niektórzy sprzedawcy detaliczni nieodpłatnie rozdają pewną część produktu swoim klientom. Dopóki sprzedawcy detaliczni nie zmienią swojej przyjętej polityki, konsumenci nie odczują skutków środka antydumpingowego nałożonego w omawianych przypadkach.
- (219) Średnie cło wynoszące 10 % podniosłoby cenę każdej przywożonej torby średnio o 0,086 centów, a cenę

każdej sprzedawanej we Wspólnocie torby o 0,016 centów (zakładając hipotetyczną wagę jednej torby wynoszącą 7g). Podwyżka ta jest nieistotna, nawet jeżeli byłaby ponoszona wyłącznie przez konsumentów. W istocie, skutki cła ponoszone przez konsumentów będą nawet mniejsze, ponieważ koszt ten rozłoży się na różne poziomy łańcucha dostaw.

4. KONKURENCJA ORAZ SKUTKI ZNIEKSZTAŁCENIA HANDLU

- (220) Co do wpływu możliwych środków na konkurencję we Wspólnocie, eksportujący producenci objęci postępowaniem nadal będą prowadzić sprzedaż niektórych toreb i worków plastikowych, ponieważ mają silną pozycję rynkową. Ponadto duża liczba producentów we Wspólnocie i wielkość przywozu z innych krajów trzecich zapewnią użytkownikom i sprzedawcom detalicznym w dalszym ciągu szeroki wybór różnych dostawców produktu podobnego po przystępnych cenach.
- (221) Na rynku będzie więc duża liczba podmiotów gospodarczych, które będą w stanie zaspokoić popyt. Na podstawie powyższego uznaje się zatem, że po nałożeniu środków antydumpingowych konkurencja najprawdopodobniej pozostanie silna.

5. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU WSPÓLNOTY

- (222) Nałożenie środków na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii leży wyraźnie w interesie przemysłu wspólnotowego. Środek ten pozwoli przemysłowi wspólnotowemu rozwijać się i w pełni poprawić swoją sytuację po szkodach spowodowanych przez dumpingowy przywóz. Jednakże, jeżeli środki nie zostaną nałożone, jest prawdopodobne, że produkcja wspólnotowa będzie się nadal zmniejszać i coraz więcej podmiotów gospodarczych wycofa się z działalności. Ponadto sytuacja importerów i sprzedawców detalicznych nie zmieni się w sposób znaczący, gdyż właściwie wycenione worki i torby nadal będą dostępne na rynku, łącznie z przywozem z krajów trzecich.
- (223) W związku z powyższym stwierdza się, że nie ma przekonujących powodów, aby nie nakładać ceł antydumpingowych na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii.

H. OSTATECZNE ŚRODKI

- (224) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, wynikającej z niego szkody i interesu Wspólnoty oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, na przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej i z Tajlandii należy nałożyć ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu ponoszeniu szkody przez przemysł wspólnotowy, spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (225) Środki te powinny być nałożone na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez ten przywóz, bez poszerzania stwierdzonego wykazanego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu kwoty cła koniecznego dla usunięcia skutków szkodliwego dumpingu uznano, że wszelkie środki powinny pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na pokrycie jego kosztów produkcji i otrzymanie takiego zysku przed opodatkowaniem, który mógłby zostać racjonalnie osiągnięty przez tego typu przemysł ze sprzedaży podobnego produktu na terytorium Wspólnoty w danym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Marża zysku przed opodatkowaniem wykorzystana w niniejszych obliczeniach wyniosła 6 % obrotu ze sprzedaży produktu podobnego, reprezentując dobry poziom zysku przemysłu w normalnych warunkach konkurencji, uzyskanego przed wzrostem przywozu po cenach dumpingowych.
- (226) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych podane w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie ustaleń z niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację tych przedsiębiorstw ustaloną w niniejszym dochodzeniu. Wspomniane stawki celne są stosowane wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa, a zatem przez określone osoby prawne.
- (227) Jeśli chodzi o chińskiego producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET ani IT, przedsiębiorstwo to powinno otrzymać indywidualną stawkę cła antydumpingowego, pomimo, iż obliczono dla niego margines dumpingu, zgodnie z uzasadnieniem w motywie 131. Przywóz produktów wyprodukowanych przez to przedsiębiorstwo, będące współpracującym producentem eksportującym, powinien podlegać średniej stawce cła określonej dla współpracujących eksporterów nieobjętych próbą, zgodnie z opisem w motywie 228.
- (228) Stawki celne w odniesieniu do eksportujących producentów niewłączonych do próby są, dla każdego kraju, średnią ważoną marginesów dumpingu ustalonych dla przedsiębiorstw objętych próbą, zgodnie z metodą w motywie 54. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo, niewymienione konkretnie w części zasadniczej niniejszego rozporządzenia lub w Załącznikach do niego, z podaniem ich nazwy i adresu, w tym podmioty powiązane z podmiotami wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (229) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania indywidualnych dla danego przedsiębiorstwa stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji łącznie ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmiany w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej związanej np. z wymienioną zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W uzasadnionych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione w drodze aktualizacji wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych. Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w ramach niniejszego dochodzenia nie było możliwe wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera w celu określenia indywidualnych marginesów dumpingu, ponieważ producentów eksportujących z ChRL, Malezji i Tajlandii objęto kontrolą wyrwykową. Jednak w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich nowych producentów eksportujących i współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą uznaje się, że cło mające zastosowanie do tych ostatnich przedsiębiorstw (współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą) należy nakładać na wszystkich nowych producentów eksportujących, którzy są w stanie udowodnić, że mieliby prawo do przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (230) Wszelkie wnioski o dodanie nowego eksportującego producenta w ChRL lub Tajlandii do wykazów zamieszczonych w załącznikach I lub II do rozporządzenia powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami; w szczególności dotyczy to dowodów, że dane przedsiębiorstwo spełnia trzy kryteria określone w art. 2 rozporządzenia. W stosownych przypadkach rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających ze średniego cła obowiązującego przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (231) Ze względu na powyższe ustalenia stawki ceł antydumpingowych powinny być ustalone na następującym poziomie:

Kraj	Producent eksportujący	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka cła antydumpingowego (%)
ChRL	Cedo (Shanghai) Limited oraz Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Szanghaj	7,4 %	39,0 %	7,4 %
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %	74,6 %	5,1 %
	Sunway Kordis Shanghai Ltd i Shanghai Sunway Polysell, Szanghaj	4,8 %	37,4 %	4,8 %
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd i Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8 %	61,3 %	7,8 %
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. i Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8 %	57,8 %	12,8 %
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7 %	34,3 %	5,7 %
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Huizhou	4,8 %	30,8 %	4,8 %
	Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą	8,4 %	49,3 %	8,4 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,8 %	34,3 %	28,8 %
Tajlandia	King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi i Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %	37,4 %	14,3 %
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %	10,6 %	5,1 %
	Naraipak Co., Ltd. i Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %	29,7 %	10,4 %
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %	23,9 %	6,8 %
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %	53,5 %	5,8 %
	Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą	7,9 %	27,6 %	7,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,3 %	37,4 %	14,3 %

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cła antydumpingowe na przywóz worków i toreb plastikowych, o wagowej zawartości polietylenu równej co najmniej 20 % i o grubości nieprzekraczającej 100 mikrometrów; pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii; oraz objętych kodami CN ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 i ex 3923 29 90 (kody TARIC 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 oraz 3923 29 90 20).

2. Stawkę cła tymczasowego stosowanego do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Cedo (Shanghai) Limited oraz Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Szanghaj	7,4	A757
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1	A758
	Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. i Shanghai Sunway Polysell Ltd., Shanghai	4,8	A760
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd., Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd., Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. i Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8	A761
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. and Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8	A763
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7	A764
	Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8	A765
	Przedsiębiorstwa wymienione w ZAŁĄCZNIKU I.	8,4	A766
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,8	A999
Tajlandia	King Pac Industrial Co., Ltd., Chonburi i Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3	A767
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1	A768
	Naraipak Co Ltd. i Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4	A769
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8	A770
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakonpathom	5,8	A771
	Przedsiębiorstwa wymienione w ZAŁĄCZNIKU II	7,9	A772
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,3	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Jeżeli nowy producent w ChRL lub Tajlandii przedstawi Komisji wystarczające dowody na to, iż:

- nie dokonał wywozu do Wspólnoty produktów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w ChRL i Tajlandii, który podlegał środkom antydumpingowym nałożonym niniejszym rozporządzeniem, oraz
- dokonał wywozu produktów objętych postępowaniem do Wspólnoty po okresie objętym dochodzeniem, na którym opierają się środki lub przyjął nieodwracalne zobowiązania umowne dotyczące wywozu znacznej ilości produktu do Wspólnoty,

w takim przypadku Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów na wniosek Komisji złożony po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zmienić art. 1 ust. 3 poprzez dodanie tego nowego producenta eksportującego do wykazu w załącznikach I lub II.

Artykuł 3

Postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji jest niniejszym zakończone.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 25 września 2006 r.

W imieniu Rady
M. PEKKARINEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CHIŃSCY WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI WYWOŻĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Dodatkowy Kod TARIC A766

BEIJING LIANBIN PLASTIC & PRINTING CO LTD	Beijing
CHANGLE BEIHAI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zhuliu
CHANGLE UNITE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGLE HUALONG PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SANDELI PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SHENGDA RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGZHOU HUAGUANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Wujin
CHEONG FAT PLASTIC BAGS (CHINA) PRINTING FACTORY	Shenzhen
CHUN HING PLASTIC PACKAGING MANUFACTORY LTD	Hongkong
CHUN YIP (SHENZHEN) PLASTICS LIMITED	Shenzhen
CROWN POLYETHYLENE PRODUCTS (INT'L) LTD.	Hongkong
DALIAN JINSHIDA PACKING PRODUCTS CO., LTD	Dalian
DONG GUAN HARBONA PLASTIC & METALS FACTORY CO., LTD.	Dongguan
DONGGUAN CHERRY PLASTIC INDUSTRIAL, LTD	Dongguan
DONGGUAN FIRSTWAY PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Dongguan
DONGGUAN MARUMAN PLASTIC PACKAGING COMPANY LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NAN SING PLASTICS LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NOZAWA PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Dongguan
DONGGUAN RUI LONG PLASTICS FACTORY	Dongguan
FOSHAN SHUNDE KANGFU PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Shunde
FU YUEN ENTERPRISES CO.	Hongkong
GOLD MINE PLASTIC INDUSTRIAL LIMITED	Jiangmen
GOOD-IN HOLDINGS LTD.	Hongkong
HANG LUNG PLASTIC FACTORY (SHENZHEN) LTD	Shenzhen
JIANGMEN CITY XIN HUI HENGLONG PLASTIC LTD.	Jiangmen
JIANGMEN TOPTYPE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jiangmen
JIANGMEN XINHUI FENGZE PLASTIC COMPANY LTD.	Jiangmen
JIANGYIN BRAND POLYTHENE PACKAGING CO., LTD.	Jiangyin
JINAN BAIHE PLASTIC PRODUCTS COMPANY LIMITED	Jinan
JINAN CHANGWEI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jinan
JINAN CHENGLIN PLASTIC PRODUCTS COMPANY LTD.	Jinan
JINAN MINFENG PLASTIC CO., LTD.	Jinan
JINYANG PACKING PRODUCTS (WEIFANG) CO. LTD	Qingzhou
JUXIAN HUACHANG PLASTIC CO., LTD	Liuguanzhuang

JUXIAN HUAYANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
KIN WAI POLY BAG PRINTING LTD.	Hongkong
LAIZHOU JINYUAN PLASTICS INDUSTRY & TRADE CO., LTD.	Laizhou
LAIZHOU YUANXINYIE PLASTIC MACHINERY CO., LTD.	Laizhou
LICK SAN PLASTIC BAGS (SHENZHEN) CO., LTD.	Shenzhen
LINQU SHUNXING PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Linqu
LONGKOU CITY LONGDAN PLASTIC CORPORATION LTD.	Longkou
NEW CARING PLASTIC MANUFACTORY LTD.	Jiangmen
NEW WAY POLYPAK DONGYING CO., LTD.	Dongying
NINGBO HUASEN PLASTHETICS CO., LTD.	Ningbo
NINGBO MARUMAN PACKAGING PRODUCT CO. LTD.	Ningbo
POLY POLYETHYLENE BAGS AND PRINTING CO.	Hongkong
QINGDAO NEW LEFU PACKAGING CO., LTD.	Qingdao
RALLY PLASTICS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
RIZHAO XINAO PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
DONGGUAN SEA LAKE PLASTIC PRODUCTS MANUFACTURING CO., LTD.	Dongguan
SHANGHAI HANHUA PLASTIC PACKAGE PRODUCT CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI HUAYUE PACKAGING PRODUCTS CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI LIQIANG PLASTICS INDUSTRY CO., LTD.	Zhangyan
SHANGHAI MINGYE PLASTICS GOODS COMPANY LIMITED	Shanghai
SHANGHAI QUTIAN TECHNOLOGY INDUSTRY DEVELOPMENT CO. LTD.	Shanghai
SHANTOU ULTRA DRAGON PLASTICS LTD.	Shantou
SHAOXING YUCI PLASTICS AND BAKELITE PRODUCTS CO., LTD.	Shangyu
SHENG YOUNG INDUSTRIAL (ZHONGSHAN) CO., LTD.	Zhongshan
SUPREME DEVELOPMENT COMPANY LIMITED	Hongkong
TAISHING PLASTIC PRODUCTS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
TIANJIN MINGZE PLASTIC PACKAGING CO., LTD.	Tianjin
UNIVERSAL PLASTIC & METAL MANUFACTURING LIMITED	Hongkong
WAI YUEN INDUSTRIAL AND DEVELOPMENT LTD	Hongkong
WEIFANG DESHUN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HENGSHENG RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HONGYUAN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HUASHENG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG KANGLE PLASTICS CO., LTD.	Changle
WEIFANG LIFA PLASTIC PACKING CO., LTD.	Weifang
WEIFANG XINLI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUANHUA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUJIE PLASTICS PRODUCTS CO., LTD.	Weifang

WEIHAI WEIQUAN PLASTIC AND RUBBER PRODUCTS CO. LTD.	Weihai
WINNER BAGS PRODUCT COMPANY (SHENZHEN) LIMITED	Shenzhen
WUI HING PLASTIC BAGS PRINTING (SHENZHEN) COMPANY LIMITED	Shenzhen
XIAMEN EGRET PLASTICS CO., LTD.	Gaoqi
XIAMEN RICHIN PLASTIC CO., LTD	Xiamen
XIAMEN UNITED OVERSEA ENTERPRISES LTD.	Xiamen
XIAMEN XINGXIA POLYMERS CO., LTD	Xiamen
XIAMEN XINYATAI PLASTIC INDUSTRY CO. LTD.	Xiamen
XINHUI ALIDA POLYTHENE LIMITED	Xinhui
XINTAI CHUNHUI MODIFIED PLASTIC CO., LTD	Xintai
YANTAI BAGMART PACKAGING CO., LTD.	Yantai
YANTAI LONGQUAN PACKAGING MATERIAL CO. LTD.	Yantai
YAU BONG POLYBAGS PRINTING CO., LTD.	Hongkong
YINKOU FUCHANG PLASTIC PRODUCTS. CO., LTD.	Yingkou
YONGCHANG (CHANGLE) PLASTIC INDUSTRIES CO., LTD.	Weifang
ZHANGJIAGANG YUANHEYI PAPER & PLASTIC COLOR PRINTING & PACKING CO., LTD	Zhangjiagang
ZHONGSHAN DONGFENG HUNG WAI PLASTIC BAG MFY	Zhongshan
ZHONGSHAN HUANGPU TOWN LIHENG METAL & PLASTIC FACTORY	Zhongshan
ZHUHAI CHINTEC PACKING TECHNOLOGY ENTERPRISE CO. LTD	Zhuhai
ZIBO WEIJIA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zibo

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI WYWOŻĄCY Z TAJLANDII NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Dodatkowy Kod TARIC A772

APPLE FILM CO., LTD	Samutprakarn Province
C P PACKAGING INDUSTRY CO., LTD.	Bangkok
K. INTERNATIONAL PACKAGING CO., LTD.	Samutsakorn
POLY WORLD CO., LTD.	Bangkok
SIAM FLEXIBLE INDUSTRIES CO., LTD	Samutsakorn
THAI GRIPTECH CO. LTD. et SUPER GRIP CO., LTD.	Bangkok
THANTAWAN INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Nakornphathom
UNITY THAI PRODUCTS CO., LTD. et UNITY THAI PRODUCTS (1999) CO., LTD.	Bangkok
UNIVERSAL POLYBAG COMPANY LTD.	Chonburi
ZIPLAS INTERNATIONAL CO LTD	Bangkok